

VILNIAUS UNIVERSITETAS

FILOLOGIJOS FAKULTETAS

BALTISTIKOS KATEDRA

Diana Bepalova

Lietuvių filologija ir užsienio (estų) kalba

Priesaginė estų ir lietuvių kalbų žodžių daryba

(estų-lietuvių k. žodyno pagrindu)

Bakalauro darbas

Darbo vadovas: doc. dr. Jurgis Pakerys

Vilnius, 2016

Diana Bepalova, *Priesaginė estų ir lietuvių kalbų žodžių daryba (estų-lietuvių k. žodyno pagrindu)*.
Bakalauro darbas, vadovas doc. dr. Jurgis Pakerys, Vilniaus universitetas, Baltistikos katedra, 2016,
60 psl.

Reikšminiai žodžiai: lietuvių kalba, estų kalba, žodžių daryba, priesaginiai daiktavardžiai,
priesaginiai būdvardžiai, priesaginiai veiksmažodžiai.

Anotacija

Darbe tiriama estų ir lietuvių kalbų daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių priesaginiai
vediniai. Darbo tikslas – nustatyti, kokias estiškas vedinių priesagas atitinka lietuvių kalbos
priesagos. Taip pat išanalizuoti, kokie yra priesaginių vedinių sudarymo panašumai ir skirtumai.
Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad 14 lietuvių kalbos priesagų atitinka 9 estų kalbos priesagas
daiktavardžių vediniuose, 9 lietuvių kalbos priesagos atitinka 5 estų kalbos priesagas būdvardžių
vediniuose ir 6 lietuvių kalbos priesagos atitinka 10 estų kalbos priesagų veiksmažodžių vediniuose.
Atliktas darbas gali būti naudingas kalbininkams, besidomintiems netolimų šalių negiminiškų kalbų
žodžių daryba, bei studentams, besimokantiems estų kalbos.

Turinys

1.	Įvadas	4
2.	Žodžių darybos principai lietuvių ir estų kalbotyroje.....	6
2.1.	Diachroninė ir sinchroninė žodžių daryba.....	6
2.2.	Darybos opozicija: vedinys ir pamatinis žodis, darybos formantas	7
2.3.	Darybos ir leksinė reikšmė.....	8
2.4.	Darybos kategorija ir pagrindiniai darybos būdai	9
2.5.	Darybos tipas.....	11
2.6.	Darybos tipo produktyvumas	12
3.	Priesaginiai estų ir lietuvių kalbų vediniai	13
3.1.	Daiktavardžiai	13
3.1.1.	Veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai	13
3.1.2.	Asmenų pavadinimai pagal profesiją	15
3.1.3.	Veiksmų pavadinimai.....	15
3.1.4.	Ypatybių pavadinimai	18
3.1.5.	Veiksmo rezultato arba objekto pavadinimai	18
3.1.6.	Įrankių pavadinimai.....	19
3.1.7.	Vietų pavadinimai	20
3.1.8.	Pavadinimai pagal kilmę bei priklausymą.....	20
3.1.9.	Pavadinimai pagal lyties skirtumą.....	21
3.1.10.	Apibendrinimas	21
3.2.	Būdvardžiai	24
3.2.1.	Daiktavardiniai būdvardžiai	25
3.2.2.	Būdvardiniai būdvardžiai	29
3.2.3.	Apibendrinimas	29
3.3.	Veiksmažodžiai	31
3.3.1.	Daiktavardiniai veiksmažodžiai	32
3.3.2.	Būdvardiniai veiksmažodžiai	34
3.3.3.	Veiksmažodiniai veiksmažodžiai	35
3.3.4.	Apibendrinimas	36
4.	Išvados.....	38
5.	Literatūra ir šaltiniai	40
6.	Santrauka.....	41
7.	Priedas.....	43
7.1.	Priesaginiai daiktavardžiai	43
7.2.	Priesaginiai būdvardžiai	53
7.3.	Priesaginiai veiksmažodžiai	57

1. Įvadas

Tyrimo objektas – estų ir lietuvių kalbų priesaginiai vediniai (daiktavardžiai, būdvardžiai ir veiksmažodžiai), kurie buvo rinkti iš „Estų-lietuvių kalbų žodyno“¹. Tyrimo medžiagą sudaro 314 estų kalbos priesaginių daiktavardžių vedinių, 87 priesaginiai būdvardžių vediniai ir 46 priesaginiai veiksmažodžių vediniai bei jų vertimai į lietuvių kalbą.

Darbo metodai. Aprašomasis ir gretinamasis metodai, sinchroninė žodžių darybos analizė, kiekybinis vertinimas.

Darbo tikslas – remiantis žodyno medžiaga palyginti estų ir lietuvių kalbų priesaginę žodžių darybą. Šiam tikslui pasiekti iškelti tokie uždaviniai:

- 1) remiantis abiejų kalbų gramatikomis, aptarti žodžių darybos būdus, daiktavardinių, būdvardinių ir veiksmažodinių vedinių kategorijas, vedinių skirstymą į kategorijas, produktyviausias vedinių priesagas;
- 2) pagal surinktus daiktavardžius, būdvardžius ir veiksmažodžius iš „Estų-lietuvių kalbų žodyno“ išanalizuoti, ar estų ir lietuvių kalba turi priesagų atitikmenų, kokie tie atitikmenys, nustatyti, ar priesagų reikšmės abejuose kalbose yra vienodos, ar vediniai priklauso tai pačiai kategorijai, aptarti pastebėtus panašumus ir skirtumus;
- 3) apibendrinti pastebėtas abiejų kalbų priesaginės žodžių darybos tendencijas ir gautus rezultatus.

Temos aktualumas ir naujumas.

Estų kalba Lietuvoje ir pasaulyje nėra tokia populiari kaip kitos užsienio kalbos, todėl ir informacijos lietuvių kalba apie ją nėra daug. Visai neseniai, 2015 m. lapkritį, buvo pristatytas pirmasis Tiinos Kattel, Giedrės Priks ir Redos Šmitaitės parengtas „Estų-lietuvių kalbų žodynas“. Jame pateikiami 5 tūkst. estų kalbos žodžių, kurie atrinkti atsižvelgus į vartojimo dažnumą ir reikalingumą kasdienio gyvenimo situacijose. Kalbininkams, besidomintiems įvairių kalbų žodžių daryba, turėtų būti aktuali ir kaimyninės šalies – Estijos – žodžių darybos teorija. Nors estų kalba giminiuojasi su suomių kalba (priklauso finougrų kalbų šeimai), o lietuvių kalba – su latvių kalba (priklauso indoeuropiečių kalbų šeimai), tačiau abiem kalboms bendra tai, kad vienas pagrindinių žodžių darybos būdų tiek lietuvių, tiek estų kalbose yra priesaginė vedyba. Šiame darbe, bus aptariami žodžių darybos būdai lietuvių ir estų kalbose, remiantis iš „Estų-lietuvių kalbų žodyno“

¹ Eesti-leedu sõnaraamat, Tiina Kattel, Giedrė Priks, Reda Šmitaitė, Vilnius: Baltic Printing House (2015)

atrinktais daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių vediniais, pateikti rasti priesagų atitikmenys, juos iliustruojantys pavyzdžiai, aprašyti panašumai ir skirtumai, pateikti apibendrinimai ir galutinės išvados, pateiktas priedas su visais rasta daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių priesagų vediniais.

Darbo struktūra

- I. Įvade aptariamas darbo temos aktualumas, nurodomas tyrimo objektas ir medžiaga bei darbo metodas ir tikslas.
- II. Teorinėje dalyje aptariamas darbo objektas – priesaginiai žodžių vediniai, jų sudarymo būdai lietuvių ir estų kalbose.
- III. Tiriamojame dalyje pateikiami visi daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių priesagų atitikmenys, rasti „Estų-lietuvių kalbų žodyne“.
- IV. Darbo pabaigoje pateikiamos išvados, atsakančios į darbo pradžioje iškeltus uždavinius. Taip pat pridedamas literatūros ir šaltinių sąrašas, darbo santrauka lietuvių ir anglų kalbomis bei priedas, kuriame pateikiami visi priesagų vediniai, rasti nagrinėjamame žodyne.

2. Žodžių darybos principai lietuvių ir estų kalbotyroje

Žodžių daryba kiekvienoje kalboje atlieka svarbų vaidmenį. Tai kalbos žodyno turtinimo būdas, kai keičiant morfologinę struktūrą iš jau esamų žodžių atsiranda nauji žodžiai. Pagal V. Urbutis „Žodžių darybos teoriją“, žodžių daryba kalboje reiškiasi dvejopai: kaip procesas, žodžio dėsningas, tipizuotas formavimas, ir kaip tam tikra žodžio sandara, žodžio ėjimas dariniu (Urbutis 1978: 29). „Lietuvių kalbos enciklopedija“ taip pat pateikia du žodžių darybos paaiškinimus (LKE 740). Teigiama, kad žodžių daryba yra: 1) „Morfeminis leksemų formavimas(is) ir jį lemiantis kalbos posisteminis, kurio pagrindinis vienetas yra darybos tipas“; 2) „Kalbotyros šaka, tirianti darinių formavimą(si) ir jį lemiantį kalbos posistemį“.

2.1. Diachroninė ir sinchroninė žodžių daryba

Lietuvių ir estų kalbotyroje skiriama diachroninė (istorinė) ir sinchroninė (aprašomoji) žodžių daryba. Vienas svarbiausių diachroninės žodžių darybos aspektų yra genetiniai žodžių ryšiai bei žodžių susidarymas (Urbutis 1978: 29). Manoma, kad žodžio darybos struktūra bus aiški tik pasekus žodžio atsiradimo kelią ir nustatius kamieną, iš kurio žodis buvo sudarytas. Diachroninė kalbotyra stengiasi išaiškinti ne tiek pavienių kalbos faktų, kiek jų tarpusavio santykių sistemos kitimą (LKE 158).

Sinchroninei (aprašomajai) žodžių darybai vienas iš svarbiausių aspektų yra funkcinis žodžių darybos tyrinėjimas (Urbutis 1978: 31). Tai domėjimasis žodžio darybos struktūra ir ją lemiančiais žodžių tarpusavio santykiais, kur svarbiausia ne genetiniai, o sinchroniškai suvokiami struktūriniai bei funkciniai priklausymo ryšiai tarp žodžių. Sinchroninė kalbotyra žiūri į kalbą kaip tarp savęs susijusių ir vienas kitą sąlygojančių elementų sistemą tam tikru kalbos raidos laikotarpiu (LKE 571).

Be pagrindinių diachroninės ir sinchroninės žodžių darybos skirtumų, V. Urbutis išskiria dar kelis. Vienas jų – nesutampantis tyrinėjimo objektas, jo apimtis, kitas – tų pačių žodžių genetinio ir funkcinio interpretavimo nesutapimas (Urbutis 1978: 32). Diachroninė žodžių daryba apima visus tiriamosios kalbos žodžius ir taikoma visai kalbos praeičiai, o sinchroninė žodžių daryba neapima visų žodžių, netiria tiriamojo laikmečio kalboje nebevartojamų žodžių, rekonstruotų ar žinomų iš senesnių raštų. Pavyzdžiui, veiksmažodis *ramstyti* genetiškai yra siejamas su daiktavardžiu *ramstis*, laikytinas pastarojo vediniu, o pagal gyvus darybos santykius – tai dažninis priesagos *-styti* veiksmažodis šalia paprastojo *remti* (Urbutis 1978: 33).

Pagal Reet Kasik „Eesti keele sõnamoodustus“, diachroninė ir sinchroninė analizė gali skirtingai nustatyti kamieną ir priesagos ribas (Kasik 1996: 20). Pavyzdžiui, veiksmažodžiai *juubel-da-ma* ‘džiūgauti’, *heegel-da-ma* ‘nerti vąšeliu’ diachroniškai yra priesagos *-da-* vediniai su iš vokiečių kalbos pasiskolintais kamienais. Bet sinchroniškai šiuos žodžius estų kalboje galima susieti su žodžiais *juubel* ‘jubilejus’, *heegel* ‘nertinis’, o tai lemia jų skirtingą darybos analizę. Daug panašių pavyzdžių randama ir daiktavardžių daryboje, pavyzdžiui, *tõend* ‘įrodymas’, *loend* ‘sąrašas’ priesagą *-nda-* yra gavę iš veiksmažodžių. Sinchroniškai jie laikomi veiksmažodžių ar daiktavardžių vediniais su priesaga *-nd-*, o diachroniškai – kaip konversijos būdu gauti daiktavardžiai iš veiksmažodžių, t. y. sinchroniškai: *lugema*, *loen* ‘skaityti, skaitau’ → *loe-nd* ‘sąrašas’; *tõsi*, *tõe* ‘tiesa’ → *tõe-nd* ‘įrodymas’, diachroniškai: *loe-nda-ma* ‘skaičiuoti’ → *loend* ‘sąrašas’, *tõe-nda-ma* ‘pareikšti’ → *tõend* ‘įrodymas’.

2.2. Darybos opozicija: vedinys ir pamatinis žodis, darybos formantas

Darybos opozicija – tai toks santykis tarp žodžių, kai vienas žodis formaliai ir semantiškai remiasi kitu žodžiu (ar kitais žodžiais), yra pastarojo (ar pastarųjų) pamatuotas (Urbutis 1978: 66). Pavyzdžiui, žodis *baltūnas* gali būti interpretuojamas dvejopai – ‘neverstas, pasenęs kiaušinis, kliunkis’ arba ‘kas nors baltas; baltų obuolių rūšis’, *kartūnas* – ‘plonas medvilninis audeklas’ arba ‘kartuolis’. Abu žodžiai yra skirtingi darybiškai: pirmieji homonimų porų nariai formaliai ir semantiškai nesiremia jokių lietuvių kalbos žodžiu, priklauso paprastiesiems žodžiams, o antrieji yra dariniai, nes įeina į darybos opoziciją su *baltas*, *-a* ir *kartus*, *-i* (Urbutis 1978: 67). Pirmasis narys yra vadinamas dariniu (pamatuotu žodžiu), o antrasis – darybos pamatu (pamatinio žodžio). Darybos pamatas apibūdinamas taip: „darybos opozicijos narių – darinio ir pamatinio žodžio (ar dviejų pamatinių žodžių) – bendroji dalis; darybos pamatas darinyje gali reikštis arba tuo pačiu fonetiniu variantu kaip pamatiniame žodyje, arba jau kiek kitu“ (LKE 145). Vienas svarbiausių darybos analizės uždavinių yra žiūrėti, ar nagrinėjamas žodis savo forma ir reikšme remiasi kuriuo nors kitu sinchroniškai kalboje esančiu žodžiu (ar kitais žodžiais). „Lietuvių kalbos enciklopedija“ vedinį apibūdina kaip išvestinį žodį, derivatą, darinį, su afiksiniu formantu padarytą iš vieno pamatinio žodžio (LKE 693). O darybos formantas apibūdinamas taip: žodžio darybos priemonių visuma. Dėl darybos opozicijos darinio sandara visada dvinarė: darybos formantas joje išsiskiria kaip skirtingoji darinio dalis (diferencijuojamasis narys) šalia darybos pamato – bendrosios dalies (identifikuojamojo nario) (LKE 140).

Estų kalbotyroje skiriami trys pagrindiniai žodžių vedybos tipai arba trys skirtingos funkcijos (Kasik 1996: 24–25). Pirmasis – kai vedinio ir pamatinio žodžio kalbos dalis ir sintaksinė-

semantinė funkcija yra ta pati, pvz.: *punane* ‘raudonas’ → *punakas* ‘rausvas’, *seisma* ‘stovėti’ → *seisatama* ‘stabdyti’, *arg* ‘bailus’ → *arglik* ‘drovus’. Antrasis – kai pamatinio žodžio ir vedinio kalbos dalis nepasikeičia, bet pasikeičia jo sintaksinė-semantinė funkcija, o darybos afiksas žymi kitą semantinę kategoriją, pvz.: *kala* ‘žuvis’ → *kalur* ‘žvejys’, *ärkama* ‘pabusti’ → *äratama* ‘žadinti’, *veenma* ‘įtikinti’ → *veenduma* ‘įsitikinti’. Trečiasis – kai vedinio kalbos dalis yra kitokia nei pamatinio žodžio, o darybos afiksas žymi kitą kalbos dalies semantinę kategoriją, pvz.: *lõpetama* ‘baigti’ → *lõpetaja* ‘abiturientas’, *vedama* ‘vežti, gabenti’ → *vedur* ‘variklis’, *tegema* ‘daryti’ → *tegu* ‘poelgis, veiksmas’, *pikk* ‘ilgas’ → *pikkus* ‘ilgis’, *rikas* ‘turingas’ → *rikastuma* ‘praturtėti’.

Pirmąją grupę sudaro afiksai, kurie turi tik vieną pastovią kategorinę reikšmę, visi priesagos vediniai priklauso vienai ir tai pačiai semantinei grupei. Antrąją grupę sudaro afiksai, kurie turi konkrečią reikšmę. Dauguma priesagos vedinių priklauso vienai semantinei grupei, tačiau yra išimčių, pvz., daiktavardžio priesaga *-us* dažniausiai reiškia abstrakčią savybę arba veiksmą (priklauso nuo to, ar priesaga prisijungia prie būdvardžio (*selg-us* ‘aiškumas’ ← *selg-e* ‘aiškus’) ar veiksmazodžio (*ärat-us* ‘pabudimas’ ← *ärata-ma* ‘žadinti’), tačiau ši priesaga turi ir kitų reikšmių (*valits-us* ‘vyriausybė’, *kaupl-us* ‘parduotuvė’). Trečiajai grupei priklauso afiksai, kurie žymi kategoriją, kai kas nors semantiškai yra susijęs su šaknies morfema (koks tas semantinis ryšys, išaiškėja tik konkrečiuose žodžiuose). Vedinio reikšmė individuali, ji gali priklausyti nuo konteksto, pvz., žodis *käik* gali reikšti vyksmą (‘judėjimas’), ribotos trukmės veiklą (‘lankymasis’), vietą (‘tunelis’).

2.3. Darybos ir leksinė reikšmė

Darinyje galima skirti leksinę, gramatinę ir darybos reikšmę. Leksinė reikšmė yra individuali, priklauso vienam žodžiui, jos svarbiausia formali priemonė yra žodžio kamieno fonetinė forma, o gramatinė reikšmė yra apibendrinta, priklauso visai žodžių klasei, gramatinės reikšmės perteikia galūnės bei formų darybos afiksai (Urbutis 1978: 144). Darybos reikšmė (darinio struktūrinė reikšmė) apibendrinama kaip „reikšmė, einanti iš žodžio darybos formos, t. y. iš darinio struktūrinių sandų (darybos pamato ir formanto) bei jų santykio“ (LKE 147). Pavyzdžiui, žodžio *stalius* darybinė reikšmė yra ‘kas dirba stalus’, o leksinė – ‘meistras, dirbantis dailiuosius medžio daiktus’, žodžio *sauskelnės* darybinė reikšmė ‘sausos kelnės’, leksinė – ‘neperšlampamos vienkartinės kūdikių kelnaitės’.

Darybos reikšmė savo prigimtimi skiriasi nuo leksinės reikšmės. Ne visada iš darybos reikšmės yra aišku, ką iš tiesų žodžiu norima pavadinti, apie tikrą žodžio leksinę reikšmę galima

kalbėti tik tada, kai yra žinoma, ką žodžiu įprasta vadinti (Urbutis 1978: 146). Yra teigiama, kad darybos reikšmė yra schematiškesnė, mažiau apibrėžta, o leksinė reikšmė atvirksčiai – labiau konkretizuota, detalesnė. Tačiau santykis tarp šių dviejų reikšmių ne visuose dariniuose yra vienodas, V. Urbutis skiria trejopus žodžius: 1) tokie, kuriuose leksikalizacijos tendencija (tiesioginio ryšio su pavadinamuoju dalyku realizacija) labai nežymi ir kurių leksinė reikšmė todėl sutampanti su darybos reikšme; 2) netekę ryšių su kitais žodžiais, nemotyvuoti, todėl jų „vidinė forma“ – tik etimologijos tyrinėjimo objektas; 3) tarpinius darinius tarp šių dviejų polių, kur leksinė reikšmė ne visai sutampanti su darybos reikšme, bet dar glaudžiai su ja susijusi (Urbutis 1978: 147). Visgi yra tokių darinių, kurių leksinė reikšmė praktiškai nesiskiria nuo darybos reikšmės. Tai būtų daiktavardžių veiksmų ir ypatybių abstraktūs pavadinimai, pvz.: *delsimas*, *gydymas*, *godumas*. Pasitaiko sutampančių darinių ne tik tarp abstraktų, tačiau ir kitose grupėse, pvz.: *delsėjas*, *-a* ‘kas delsia’, *gundytojas*, *-a* ‘kas gundo’, *gaminys* ‘kas pagaminta’ (Urbutis 1978: 147).

Estų kalboje dalies išvestinių žodžių reikšmė atitinka jų darybos reikšmę ir tada žodyne jie aiškinami pagal pamatinį žodį, pvz.: *rikastuma* (‘praturtėti’) aiškinama kaip ‘tapti turtingam’, *saduldama* (‘pabalnoti’) aiškinama kaip ‘aprūpinti balnu’, *niitjas* (‘plaušelis, siūlelis’) aiškinama kaip ‘atrodantis kaip siūlas, panašus į siūlą’ ir t. t. (Kasik 1996: 15–16). Tarp vedinių yra ir daug tokių, kurie yra nepriklausomi, t.y. vedinių reikšmės neįmanoma aprašyti tik vadovaujantis žodžių sudarymo taisyklėmis ar darybos modeliu, tokie vediniai vadinami idiominiais vediniais. Idiominiai vediniai turi įvairią semantiką, juos galima idiomatizuoti pagal kilmės tipą, išlaikant kilmės tipo išvestinę reikšmę, bet gaunant papildomų ypatybių. Toks idiomatizavimas gali apimti visą vedinių grupę (pvz., didelė dalis priesagos *-ja* vedinių žymi asmenis pagal profesijos reikšmę) ar pavienius vedinius (pvz., *katus* ‘stogas’ išvestinė reikšmė gali būti ‘apdengimo priemonė’, bet gauna individualią papildomą reikšmę ‘pastato dalis’). Taip pat idiomatizuotų vedinių reikšmės gali būti individualios, kilmės tipo išvestinė reikšmė skirtinga (*suitsetama* ‘rūkyti’, *käsitlema* ‘nagrinėti’, *keskkond* ‘aplinka’, *suuline* ‘žodinis’). Dar galima idiomatizuoti su tokiomis priesagomis, kurios neturi aiškos kategorinės reikšmės (*sajand* ‘amžius’, *muistend* ‘liaudies pasaka’). Vediniai idiomatizuojami dažniausiai dėl didelio vartojimo dažnio. Pvz., vediniai *õpetaja* ir *koristaja* žymi ir asmenis, kurie moko, valo, ir asmenis, kurie tai daro profesionaliai, kaip specialistai. Profesijos sąvoka nesisieja nei su pamatiniu veiksmazodžiu, nei su afikso reikšme.

2.4. Darybos kategorija ir pagrindiniai darybos būdai

Remiantis pamatinių žodžių leksinio gramatinio pobūdžio vienybe, yra skiriami deverbatyvai (veiksmazodžių dariniai), denominatyvai (vardazodžių dariniai), deadjektyvai (būdvardžių dariniai) ir kitos darinių klasės (Urbutis 1978: 280). „Lietuvių kalbos enciklopedijoje“

yra pateikiamas toks darybos kategorijos apibrėžimas: „stambesnis už darybos tipą žodžių darybos sistemos klasifikacinis vienetas, kuriam būdinga tik dviejų pagrindinių darybos diferencinių požymių tapatybė – apibendrintos darybos reikšmės ir pamatinių žodžių kalbos dalies (ar keleto leidžiamų kalbos dalių)“ (LKE 141). Darybos kategorijos ryškiausiai reiškiasi daiktavardžių priesagų ir galūnių vedinių daryboje, apie išvestinių daiktavardžių darybos kategorijas buvo pradėta kalbėti anksčiausiai.

Lietuvių kalboje yra keturi pagrindiniai žodžių darybos būdai: 1) sufiksacija, suteikianti priesaginių vedinių, 2) prefiksacija, suteikianti priešdėlinių vedinių, 3) paradigmacija (fleksinė derivacija), suteikianti galūnių vedinių, ir 4) kompozicija, suteikianti dūrinių. Sinchroninėje žodžių daryboje pirmieji trys būdai vadinami bendru terminu – derivacija (žodžių vedyba). Žodžių daryba skirstoma į derivaciją (vedybą) ir kompoziciją (dūrybą), o dariniai – į vedinius (derivatus), arba išvestinius žodžius, ir į dūrinius (kompozitus), arba sudurtinius žodžius (Urbutis 1978: 283). Tokia klasifikacija remiasi pamatinių žodžių skaičiumi – vediniais laikomi dariniai, padaryti iš vieno savarankiško žodžio, o dūrinių laikomi dariniai, padaryti iš dviejų ar daugiau savarankiškų žodžių. Istorinėje kalbotyroje egzistuoja kitoks grupavimas, nei sinchroninėje. Priešdėlių dariniai eina kartu su dūrinių, o priesagų dariniai – su vediniais ir derivacija.

Be pagrindinių žodžių darybos būdų dar galima paminėti mišrųjį darybos būdą, atgalinę darybą, žodžių ir žodžių grupių trumpinimą. Mišrusis darybos būdas – kai žodžio daryboje iš karto reiškiasi du skirtingi darybos būdai, pvz.: *povestuvinis*, *-ė* (priešdėlio ir priesagos vedinys), *pelėkautai* (formantu eina priesaga su dūrybos forma) (Urbutis 1978: 289). Atgalinė daryba, dar vadinama retrogradine daryba, sudaro žodžius su neigiamais formantais, pvz.: *aras* (*eras*) (← *erelis*, *arelis*) (Urbutis 1978: 290). Su žodžių daryba nieko bendra neturi grafiniai sutrumpinimai, kuriais siekiama trumpiau užrašyti dažnai kartojamą žodį. Yra skiriamos abreviatūros – sudėtinių (dviejų ar daugiau žodžių) pavadinimų sutrauktiniai pakaitalai (pvz. *VU* ‘Vilniaus universitetas’), žodžių trumpinimas (*Algis* ‘Algimantas, Algirdas’).

Dažniausiai pasireiškiantys žodžių darybos būdai estų kalboje yra sudurtinių žodžių daryba (arba kompozicija) ir žodžių vedyba (arba derivacija), rečiau – priešdėlinė žodžių daryba (Kasik 1996: 9).

Žodžių vedyba remiasi priešdėlių ir priesagų, kurie kartu vadinami afiksais, pridėjimu. Žodžių vedyba yra afiksinis žodžių darybos būdas, kuris turi du potipius: priešdėlinė ir priesaginė žodžių daryba. Atvirkštinis reiškinys žodžių vedybai yra atgalinė (retrogradinė) daryba. Tai toks žodžių sudarymo būdas, kai iš morfologiškai sudėtingesnio žodžio gali būti išvedamas paprastesnis, pvz.: *eelistama* ‘teikti pirmenybę’ → *eelis* ‘pirmenybė’, *ravitsema* ‘gydyti’ → *ravi* ‘gydymas’ (Kasik 1996: 10). Atgalinė daryba yra artima konversijai. Aiškiausia yra veiksmažodžių ir

daiktavardžių konversija, nes šių kalbos dalių morfologinės savybės aiškiai skiriasi. Estų kalboje yra keletas produktyvių veiksmažodžių, kurie yra padaryti iš daiktavardžių, pvz.: *liim* ‘klijai’ ← *liimima* ‘klijuoti’, *ravi* ‘gydymas’ ← *ravima* ‘gydyti’. Be to, pasakytina, kad kai kurių kaitomųjų kalbos dalių ribos ne visada yra aiškos, kalbininkai apie tai turi skirtingas nuomones, pavyzdžiui, ar žodį interpretuoti kaip būdvardį, ar kaip daiktavardį – *haige* ‘sergantis’ arba ‘ligonis’, *pime* ‘aklas’ arba ‘neregys’.

Dar vienas žodžių darybos būdas, skiriamas estų kalboje, yra sutrumpinimas. Sutrumpinimo būdu padaromi žodžiai morfologiškai yra vienos morfemos ir priklausomi nuo šaknies, pvz.: *aku* (← *akumulaator*) ‘akumuliatorius’, *auto* (← *automobiil*) ‘automobilis’, *teler* (← *televiisor*) ‘televizorius’. Ilgesnis žodis, sudurtinis ar svetimžodis, dažniausiai sutrumpinamas į dviskiemenį žodį. Sutrumpintas žodis struktūriškai turi būti toks pats kaip pirminio žodžio morfema. Estų kalboje tokiu darybos būdu pirmiausia yra padarytų žodžių iš svetimžodžių, kaip prieš tai pateikti pavyzdžiai. Kitas trumpinimo darybos būdas toks, kai iš sudėtinių žodžių ar žodžių junginių paimama šaknis ir sudaromas naujas žodis, pvz.: *sudu* ‘smogas’ (← *suits* ‘dūmas’ + *udu* ‘rūkas’), *veski* ‘malūnas’ (← *vesi* ‘vanduo’ + *kivi* ‘akmuo’) (Kasik 1996: 24). Tokiu būdu padaromi žodžiai interpretuojami kaip vienos morfemos, o ne kaip sutrumpinti sudurtiniai žodžiai.

2.5. Darybos tipas

Pagrindinis darybos sistemos vienetas yra darybos tipas. Tai abstrakti žodžių su(si)darymo formali ir semantinė schema, kurią realizuoja konkretūs dariniai, sutampantys visais trimis pagrindiniais darybos diferenciniais (skiriamaisiais) požymiais: 1) kategorine darybos reikšme, 2) pamatinių žodžių kalbos dalimi (ar dalimis), 3) darybos formantu. Tas pats darybos tipas apima ir generuoja paprastai vienos kurios nors kalbos dalies darinius, jis gali būti laikomas pagrindiniu žodžių darybos sistemos vienetu (LKE 148). Dariniai, kurie nesutampa savo kategorine darybos reikšme, laikomi skirtingų darybos tipų reprezentantais net ir tada, kai kitais dviem pagrindiniais požymiais jie yra vienodi, pvz., *perkrauti* ‘perdėti į kitą vietą, perkelti’ ir ‘per daug pridėti, perpildyti’ (Urbutis 1978: 251). V. Urbutis pateikia darinių klasių klasifikaciją, šešis pagrindinius M. Dokulilo darybos kriterijus: 1) darybos būdas; 2) darinio leksinė gramatinė kategorija, priklausymas kalbos daliai; 3) onomasiologinė struktūra, priklausymas darybos kategorijai; 4) darybos formantas; 5) pamatinio žodžio leksinė gramatinė kategorija; 6) darinio semantinė (teminė, daiktinė) kategorija (Urbutis 1978: 247). Be pagrindinių klasifikavimo kriterijų, yra skiriami ir antriniai kriterijai, kurie paprastai taikomi smulkesnei darinių klasifikacijai to paties darybos tipo viduje. Darybos tipas apima tris pagrindinius darybos požymius: 1) darybos reikšmę, 2) pamatinio žodžio (darybos pamato) leksinį gramatinį pobūdį, 3) darybos formantą.

2.6. Darybos tipo produktyvumas

Dalis kalbininkų nesutaria dėl produktyvumo sąvokos. Vieni teigia, kad jis priklauso istorinei žodžių darybai, kiti mano, kad – sinchroninei kalbotyrai. Visgi produktyvumas laikomas sinchronijos dalyku: jis susijęs su kalbos sistemos funkcionavimu jos vartojimo, aktualizavimo kalbėjime momentu, o ne su kalbos praeitimi, jos istorija. Darybos tipo produktyvumu sinchroninėje žodžių daryboje suprantama tipo galia eiti žodžių darymo pavyzdžiu, jo gebėjimas duoti (realių ar potencialių) naujadarų (Urbutis 1978: 263). M. Dokulilas skiria du būdus, kuriais galima nustatyti sinchroninį produktyvumą: 1) tiesiogiai, išsiaiškinus darybos tipo (ar priemonės) daromąją potencialią, 2) netiesiogiai, ištyrus potencialios realizaciją (vienaip ar kitaip išryškėjančius naujadarus). M. Dokulilas taip pat išskiria produktyvumo laipsnių skalę: I. Gyvos žodžių darybos priemonės: A. Produktyvios žodžių darybos priemonės: 1) neribotai produktyvios, paradigminės (į ribojimąsi kurios nors kalbos dalies ar semantinės kategorijos pamatiniais žodžiais neatsižvelgiama); 2) ribotai produktyvios (konkuruojančios ar sinoniminės): a) labai produktyvios, b) vidutiniškai produktyvios, c) mažai produktyvios. B. Neproduktyvios žodžių darybos priemonės (su kuriomis naujų žodžių nebedaroma). II. Mirusios, nebegyvos žodžių darybos priemonės (beišskiriamos morfologine ar tik etimologine analize) (Urbutis 1978: 266).

3. Priesaginiai estų ir lietuvių kalbų vediniai

3.1. Daiktavardžiai

Pasak „Dabartinės lietuvių kalbos gramatikos“, daiktavardžiai lietuvių kalboje yra skirstomi į paprastuosius (pirminius) ir darinius (DLKG 86). Dariniais laikomi tie, kurie remiasi kitais (pamatiniais) žodžiais, kurie padaryti iš pastarųjų. Vediniai – dariniai, kurie remiasi vienu pamatiniu žodžiu, sudurtiniai žodžiai arba dūriniai – dariniai, kurie remiasi dviem pamatiniais žodžiais. Vediniai skirstomi į priesagų vedinius, galūnių ir priešdėlių vedinius. Priesagų vediniai skirstomi pagal santykį su pamatiniu žodžiu bei darybos reikšmę.

Iš viso skiriama 13 daiktavardžių vedinių kategorijų: deminutyvai (mažybiniai daiktavardžiai), veiksmų pavadinimai, ypatybių pavadinimai, veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai, vardažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai, veiksmo rezultato arba objekto pavadinimai, įrankių pavadinimai, vietų pavadinimai, asmenų pavadinimai pagal profesiją, pavadinimai pagal kilmę bei priklausomybę (vaikų pavadinimai pagal jų tėvus, mėsos pavadinimai, augalų stiebų pavadinimai, odų bei kailių pavadinimai, žodžių bei posakių pavadinimai), pavadinimai pagal lyties skirtumą, kuopiniai pavadinimai ir švenčių bei apeigų pavadinimai (DLKG 87–144). Daiktavardžių vediniai dažniausiai yra daromi iš daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių, rečiau – iš kitų kalbos dalių (vediniai iš skaitvardžių ir įvardžių nesunkiai prišliejami prie būdvardinių vedinių) (Paulauskienė 1994: 65).

Estų kalbotyroje daiktavardžių vedinių kategorijų skiriama gerokai mažiau nei lietuvių kalboje. Pasak internetinio estų kalbos vadovo, viso yra 4 kategorijos: veiksmų pavadinimai, asmenų ar daiktų pavadinimai, kuopiniai pavadinimai ir deminutyvai (EKKR²). Kaip ir lietuvių kalboje, estų kalbos daiktavardžių vediniai dažniausiai yra daromi iš daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių, rečiau – iš kitų kalbos dalių (Kasik 1996: 83).

Išnagrinėjus daiktavardžių vedinius „Estų-lietuvių kalbų žodyne“, jie buvo suskirstyti pagal tai, kokiai kategorijai priklauso ir plačiau aptariamai atskiruose poskyriuose.

3.1.1. Veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai

Viena iš lietuvių kalbos daiktavardžių vedinių kategorijų yra *veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai*. Dažniausiai jie žymi veiksmo atlikėją, kuris yra pasakytas pamatiniu žodžiu, rečiau – asmenį, būtybę ar daiktą norint juos charakterizuoti, iškelti jiems būdingą, su veiksmu susijusią, ypatybę (DLKG 104). Ši vedinių kategorija yra labai gausi ir pasižymi dideliu darybos tipų įvairumu. Dariausia šios kategorijos priesaga yra *-tojas, -a*, beveik

² <http://www.eki.ee/books/ekk09/index.php?p=4&p1=3&id=329>.

visi priesagos vediniai eina tikraisiais veikėjų pavadinimais ir žymi asmenis „pagal trumpai trunkantį, atsitiktinį jų darbą ar tik vieną kartą atliekamą bei atliktą veiksmą, tiek pagal nuolatinį verslą, užsiėmimą, profesinį darbą“, pvz.: *pietau-tojas, -a* (← *pietau-ti*), *gydy-tojas, -a* (← *gydy-ti*) (DLKG 104).

Estų kalboje viena iš dariausių priesagų, su kuria sudaroma daug vedinių, reiškiančių veikėjų pavadinimus, yra **-ja**. Su šia priesaga vediniai yra sudaromi tik iš tų veiksmažodžių, kurie reiškia veiksmą, o ne būseną ar ypatybę. Pasak R. Kasik, *-ja* yra produktyvi priesaga, ji prisijungia prie veiksmažodžio bendraties kamieno, nesvarbu ar jis baigiasi balsiu ar priebalsiu (Kasik 1996: 102). Šios priesagos vediniai, kaip ir lietuvių kalboje, paprastai reiškia veiksmo atlikėją, žymi asmenis pagal trumpai trunkantį, atsitiktinį darbą ar tik vieną kartą atliekamą ar atliktą veiksmą, pagal nuolatinį verslą, užsiėmimą, profesinį darbą, pvz.: *laul-ja* (‘dainininkas, -ė’ (← *laul-ma* ‘dainuoti’)), *söö-ja* (‘valgytojas, -a’ (← *söö-ma* ‘valgyti’)).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasta 20), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-tojas, -a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ja-* vediniais: *pralaimē-tojas, -a* (← *pralaimē-ti*) : *kaota-ja* (← *kaota-ma* ‘pralaimėti’), *naudo-tojas, -a* (← *naudo-ti*) : *kasuta-ja* (← *kasuta-ma* ‘naudoti’), *valy-tojas, -a* (← *valy-ti*) : *korista-ja* (← *korista-ma* ‘valyti’).

Be sutapimų, šios lietuvių ir estų kalbos priesagos turi ir skirtumų. Vienas didžiausių yra tas, jog estų kalboje su priesaga *-ja* yra sudaromi ir veiksmo priemonių – įrankių, prietaisų – pavadinimai, o lietuvių kalboje įrankių pavadinimai yra priskiriami kitai daiktavardžių vedinių kategorijai ir su priesaga *-tojas, -a* bendrinėje kalboje nėra sudaromi. Pavyzdys su priesaga *-ja*, esantis ELKŽ, tačiau neturintis atitikmens su priesaga *-tojas, -a* lietuvių kalboje: *kruvikeera-ja* ‘atsuktuvas’ (← *keera-ma* ‘atsukti’).

Kita dari lietuvių kalbos veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimų priesaga yra **-ėjas, -a**. Šios priesagos vediniai žymi asmenis pagal atsitiktinai atliekamą veiksmą arba pagal nuolatinį darbą, taip pat gali žymėti atsitiktinį ar nuolatinį veikėją, pvz.: *gav-ėjas, -a* (← *gauti, gav-o*), *pardav-ėjas, -a* (← *parduoti, pardav-ė*) (DLKG 106). Vediniai sudaromi iš pirminių tranzityvinių veiksmažodžių, labai retai – iš intransityvinių veiksmažodžių.

Šios lietuvių kalbos priesagos atitikmuo estų kalboje taip pat galėtų būti ką tik minėta priesaga **-ja**, keli pavyzdžiai (viso rasta 15): *atlik-ėjas, a* (← *atlik-o*) : *esine-ja* (← *esine-ma* ‘atlikti’), *gyn-ėjas, -a* (← *gyn-ė*) : *kaits-ja* (← *kaits-ma* ‘ginti’), *šok-ėjas, -a* (← *šokti, šok-o*) : *tantsi-ja* (← *tantsi-ma* ‘šokti’).

3.1.2. Asmenų pavadinimai pagal profesiją

Nedidelė lietuvių kalbos daiktavardžių vedinių kategorija yra *asmenų pavadinimai pagal profesiją*. Jie sudaromi iš daiktavardžių, žyminčių asmens verslą, darbą, verslo ar darbo objektą, gaminį, įrankį, vietą ar kokią kitą būdingą dalyką (DLKG 137). Dariausia šios kategorijos priesaga yra *-ininkas, -ė*, jos vediniai dažnai yra pavadinami pagal tą objektą, kurį jie nuolat doroja, tvarko, tyrinėja, prižiūri, saugo, kuriuo prekiauja ar rūpinasi, pvz.: *dur-ininkas, -ė* (← *dur-ys*), *gamt-ininkas, -ė* (← *gamt-a*). Taip pat pamatiniai žodžiai žymi asmens auginamus ir prižiūrimus gyvius ar augalus (*arkl-ininkas, -ė* (← *arkl-ys*), *gėl-ininkas, -ė* (← *gėl-ė*)), darbo objektą (*plyt-ininkas, -ė* (← *plyt-a*), *rat-ininkas, -ė* (← *rat-as*)), darbo ar užsiėmimo priemonę, įrankį ar instrumentą (*kankl-ininkas, -ė* (← *kankl-ės*), *žeberkl-ininkas, -ė* (← *žeberkl-as*)), darbo vietą (*jūr-ininkas, -ė* (← *jūr-a*), *spaustuv-ininkas, -ė* (← *spaustuv-ė*)), turta, nuosavybę, pragyvenimo ar pelno šaltinį (*dvar-ininkas, -ė* (← *dvar-as*), *įmon-ininkas, -ė* (← *įmon-ė*)), darbą, verslą, veiklos sritį (*imtyn-ininkas, -ė* (← *imtyn-ės*), *prekyb-ininkas, -ė* (← *prekyb-a*)) (DLKG 138).

Estų kalboje lietuvių kalbos priesagą *-ininkas, -ė* atitinka priesaga *-nik*. Įdomu tai, kad ši priesaga nėra estiška, ji paskolina iš rusų kalbos, o jos vediniai dažniausiai žymi asmens profesiją, veiklos sritį, rečiau – statusą visuomenėje, kitus santykius, ir yra sudaromi iš vardažodžių arba veiksmažodžių, pvz.: *aed-nik* ‘sodininkas, -ė’ (← *aed* ‘sodas’), *kirja-nik* ‘rašytojas, -a’ (← *kiri, kirja* ‘raštas’), *ela-nik* ‘gyventojas’ (← *ela-ma, ‘gyventi’*) (Kasik 1996: 112). Pagrindinis lietuvių kalbos priesagos *-ininkas, -ė* skirtumas nuo estų kalbos priesagos *-nik* yra tai, kad lietuvių kalboje vediniai su šia priesaga nėra sudaromi iš veiksmažodžių, tik iš vardažodžių.

Štai keletas pavyzdžių iš ELKŽ (viso rasti 4), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ininkas, -ė* vediniai iš daiktavardžių sutampa su estų kalbos priesagos *-nik* vediniais iš daiktavardžių: *men-ininkas, -ė* (← *men-as*) : *kunst-nik* (← *kunst* ‘menas’), *ūk-ininkas, -ė* (← *ūk-is*) : *talū-nik* (← *talū* ‘ūkis’), *nuom-ininkas* (← *nuom-a*) : *üür-nik* (← *üür* ‘nuoma’).

3.1.3. Veiksmų pavadinimai

Veiksmų pavadinimai (veiksmažodžių abstraktai) lietuvių kalboje yra viena didžiausių vedinių kategorijų. Vediniai yra padaryti iš veiksmažodžių ir reiškia veiksmą arba būseną, viena iš dariausių veiksmų pavadinimų priesagų yra *-imas/-ymas*, turinti, kaip matoma, du variantus (DLKG 94–95).

Vediniai su priesaga *-imas*, sudaromi iš būtojo laiko kamieno, pvz.: *buv-imas* (← *buv-o*), *ėj-imas* (← *ėj-o*). Priesagos *-ymas* vediniai sudaromi iš veiksmažodžių, turinčių bendratyje *-yti* ir esamojo laiko trečiajame asmenyje *-o*, pvz.: *ard-ymas* (← *ard-yti, ard-o*), *pilst-ymas* (← *pilst-yti*,

pilst-o). Abstraktai, kurie yra padaryti su priesaga *-imas/-ymas* iš sangrąžinių veiksmažodžių, yra sangrąžiniai, pvz.: *gyr-imasis* (← *gyr-ėti*), *mok-ymasis* (← *mok-ytis*).

Estų kalboje taip pat yra veiksmų pavadinimų vedinių kategorija. Produktiviausia priesaga, kuri labiausiai atitinka lietuvių kalbos priesagą *-imas/-ymas*, yra *-mine*. Jos vediniai yra daromi iš veiksmažodžių bendraties kamieno, reiškia veiksmą, procesą, reiškinį, taip pat gali reikšti ir trumpalaikį, atsitiktinį veiksmą, pvz.: *rääki-mine* ‘kalbėjimas’ (← *rääki-ma* ‘kalbėti’), *söö-mine* ‘valgymas’ (← *söö-ma* ‘valgyti’) (Kasik 1996: 86). Siauresnė priesagos *-mine* reikšmė yra mokymosi sričiai, veiklai žymėti, pvz.: *laul-mine* ‘dainavimas’ (← *laul-ma* ‘dainuoti’), *joonista-mine* ‘piešimas’ (← *joonista-ma* ‘piešti’).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 142), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-imas/-ymas* vediniai iš veiksmažodžių sutampa su estų kalbos priesagos *-mine* vediniais iš veiksmažodžių: *pradēj-imas* (← *pradėti*, *pradēj-o*) : *alusta-mine* (← *alusta-ma* ‘pradėti’), *baud-imas* (← *bausti*, *baud-ē*) : *karista-mine* (← *karista-ma* ‘bausti’), *stat-ymas* (← *stat-yti*, *stat-o*) : *ehita-mine* (← *ehita-ma* ‘statyti’), *lank-ymas* (← *lank-yti*, *lank-o*) : *kūlasta-mine* (← *kūlasta-ma* ‘lankyti’).

Taip pat žodyne yra priesagos *-imas/-ymas* vedinių, kurie padaryti iš sangrąžinių veiksmažodžių, bet tik vienas iš jų turi atitikmenį su (pamatinio veiksmažodžio) sangrąžos afiksą *-du-* estų kalboje: *kreip-imasis* (← *kreiptis*, *kreip-ēsi*) : *pöör-du-mine* (← *pöör-du-ma* ‘kreiptis’).

Visi kiti žodyne esantys estų kalbos vediniai nėra padaryti iš sangrąžinių veiksmažodžių (kaip lietuvių kalboje), pvz.: *praktikav-imasis* (← *praktikuotis*, *praktikav-osi*) : *harjuta-mine* (← *harjuta-ma* ‘praktikuotis’), *rūpin-imasis* (← *rūpintis*, *rupin-osi*) : *hoolitse-mine* (← *hoolitse-ma* ‘rūpintis’), *praus-imasis* (← *praustis*, *praus-ēsi*) : *pese-mine* (← *pese-ma* ‘praustis’).

Estų kalbos priesaga *-mine* yra ne vienintelė, kuri atitinka lietuvių *-imas/-ymas*. Kitos estų kalbos priesagos, atitinkančios *-imas/-ymas* reikšmę yra šios: *-us*, *-k* ir *-u*. Su priesaga *-us* yra daromi vediniai (abstraktai) ne tik iš veiksmažodžių, bet ir iš būdvardžių. Priesaga *-us* dažniausiai prisijungia prie veiksmažodžio kamiene esančio priebalsio, pakeičia ten esantį balsį – *armast-us* ‘meilė’ (← *armasta-ma* ‘mylėti’). Jei veiksmažodžio kamiene yra balsis /u/, tuomet priesaga su juo susilieja – *muut-us* ‘pokytis’ (← *muutu-ma* ‘pasikeisti’), o kartais priesaga prisijungia prie bendraties galūnės – *olem-us* ‘būdas’ (← *olema* ‘būti’). Pasak R. Kasik, vediniai iš veiksmažodžių reiškia veiksmą, reiškinį, pavienį veiksmą, veiksmo rezultatą, veiklos sritį, pvz.: *võistl-us* ‘varžybos’ (← *võistle-ma* ‘varžytis’), *keevit-us* ‘suvirinimas’ (← *keevita-ma* ‘suvirinti’) (Kasik 1996: 87). Pavieniais atvejais gali reikšti kolektyvą, įstaigą ar vietą, pvz.: *valits-us* ‘vyriausybė’ (← *valitse-ma* ‘valdyti, vyrauti’), *toimet-us* ‘redakcija’ (← *toimeta-ma* ‘redaguoti’). Vediniai iš būdvardžių reiškia būseną, reiškinį arba savybę, pvz.: *tark-us* ‘protingas’ (← *tark* ‘protingas’), *suur-us* ‘dydis’ (← *suur* ‘didelis’).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasta 72), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-imas/-ymas* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-us* vediniais: *aptar-imas* (← *aptarti*, *aptar-ē*) : *arutl-us* (← *arutle-ma* ‘aptarti’), *perspėj-imas* (← *perspėti*, *perspėj-o*) : *hoiat-us* (← *hoiata-ma* ‘perspėti’), *band-ymas* (← *band-yti*, *band-o*) : *katset-us* (← *katseta-ma* ‘bandyti’), *nurod-ymas* (← *nurod-yti*, *nurod-o*) : *korrald-us* (← *korralda-ma* ‘organizuoti, rengti’).

Vediniai su priesaga *-k*, dažniausiai daromi iš veiksmažodžių, retai – iš vardažodžių. Ši priesaga nėra produktyvi, vedinių iš veiksmažodžių reikšmė – pavienis veiksmas, veiksmo rezultatas, veiksmo objektas, veiksmo priemonė, pvz.: *mine-k* ‘ėjimas’ (← *mine-ma* ‘eiti’), *jää-k* ‘likutis’ (← *jää-ma* ‘likti’) (Kasik 1996: 98).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasta 13), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-imas/-ymas* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-k* vediniais: *susitik-imas* (← *susitik-o*) : *kokkutule-k* (← *kokku tule-ma* ‘susitikti’), *plit-imas* (← *plisti*, *plit-o*) : *levi-k* (← *levi-ma* ‘plisti’), *atėj-imas* (← *ateiti*, *atėj-o*) : *tule-k* (← *tule-ma* ‘ateiti’).

Dar viena estų kalbos priesaga, su kuria vediniai daromi iš veiksmažodžių ir kuri gali atitikti lietuvių *-imas/-ymas*, yra *-u*. Jos vediniai daromi iš veiksmažodžių, turinčių priesagą *-tele-* ar *-skele-*, taip pat iš veiksmažodžių, šaknyje turinčių /a/ arba /e/, pvz.: *arutel-u* ‘diskusija’ (← *arutele-ma* ‘diskutuoti’), *sad-u* ‘lietus’ (← *sada-ma* ‘lyti’) (Kasik 1996: 94). Vedinių reikšmė – veiksmas, pavienis veiksmas.

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 7), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-imas/-ymas* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-u* vediniais: *gyven-imas* (← *gyventi*, *gyven-o*) : *el-u* (← *ela-ma* ‘gyventi’), *pasakoj-imas* (← *pasakoti*, *pasakoj-o*) : *lug-u* (← *luge-ma* ‘skaityti’), *buv-imas* (← *būti*, *buv-o*) : *olemasol-u* (← *olemas ole-ma* ‘būti’).

Dar viena lietuvių kalbos priesaga, priklausanti veiksmų pavadinimų kategorijai, yra *-yba* (*-os*). Jos reikšmė – specializuotų veiksmų, veiksmų sistemos (visumos) bei veiklos sričių pavadinimai, rečiau pasitaiko meno sričių pavadinimai, pvz.: *daug-yba* (← *daug-inti*), *žvej-yba* (← *žvej-oti*). Dalis vedinių su šia priesaga yra daugiskaitiniai, pvz.: *laž-ybos* (← *laži-intis*), *ved-ybos* (← *vesti*, *ved-ē*). Vediniai daromi iš pirminių, antrinių ar mišriojo tipo veiksmažodžių (DLKG 96).

Estų kalboje šią priesagą *-yba* (*-os*) gali atitikti *-us*. Štai keli pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 5), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-yba* (*-os*) vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-us* vediniais: *varž-ybos* (← *varž-ytis*) : *võistl-us* (← *võistle-ma* ‘varžytis’), *der-ybos* (← *der-ētis*) : *kõnel-us* (← *kõnele-ma* ‘derėtis’), *skyr-ybos* (← *skirtis*, *skyr-ēsi*) : *lahut-us* (← *lahuta-ma* ‘skirtis’).

3.1.4. Ypatybių pavadinimai

Ypatybių pavadinimų (vardažodžių abstraktų) vediniai dažniausiai yra padaryti iš būdvardžių, rečiau – iš daiktavardžių ar iš kitų linksniuojamųjų žodžių. Jie žymi ypatybes, atitrauktas nuo daiktų, kuriems jos yra būdingos (DLKG 100). Viena iš dariausių šios kategorijos priesagų yra **-umas**. Daugiausia šios priesagos vedinių yra padaryta iš būdvardžių ir turi labai aiškia ypatybės reikšmę, pvz.: *kantr-umas* (← *kantr-us*), *švar-umas* (← *švar-us*).

Estų kalbotyroje nėra išskiriama ypatybių pavadinimų kategorija. Ypatybių pavadinimai yra aptariami kartu su veiksmy pavadinimais (kitai variant, skiriama bendra abstraktų kategorija). Su jau anksčiau minėta priesaga **-us** daromi vediniai ne tik iš veiksmažodžių, tačiau ir iš būdvardžių, kurie žymi būsenas, reiškinius, savybes ar ypatybių pavadinimus, pvz.: *pikk-us* ‘ilgumas’ (← *pikk* ‘ilgas’), *rumal-us* ‘kvailumas’ (← *rumal* ‘kvailas’). Vediniai gali būti daromi iš vardininko arba kilmininko linksnio, jei pamatinis žodis baigiasi **-lik**, pridėjus priesagą sudvigubėja /k/, pvz.: *sōbralikk-us* ‘draugiškumas’ (← *sōbralik* ‘draugiškas’). (Kasik 1996: 126)

Pavyzdžiai (viso rasta 17) iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-umas** vediniai iš būdvardžių sutampa su estų kalbos priesagos **-us** vediniais iš būdvardžių: *viēš-umas* (← *viēš-as*) : *avalikk-us* (← *avalik* ‘viešas’), *tvirt-umas* (← *tvirt-as*) : *kindl-us* (← *kindel*, *kindl-a* ‘tvirtas’), *silpn-umas* (← *silpn-as*) : *nōrk-us* (← *nōrk* ‘silpnas’).

Kita lietuvių kalbos ypatybių pavadinimų priesaga yra **-ybė**. Jos vediniai daugiausiai padaryti iš būdvardžių ir žymi labai aiškia, stipriai pasireiškiančią ypatybę, pvz.: *aukšt-ybė* (← *aukšt-as*), *banal-ybė* (← *banal-us*) (DLKG 101). Mažiau vedinių yra padarytų iš daiktavardžių, dalyvių, skaitvardžių, prieveiksmy.

Estų kalboje šia priesagą gali atitikti **-us**. Pavyzdžiai (viso rasti 8) su estų kalbos priesaga **-us**, kuri atitinka lietuvių kalbos priesagą **-ybė**, esantys ELKŽ: *nepriklausom-ybė* (← *nepriklausom-as*) : *iseseisv-us* (← *iseseisev* ‘nepriklausomas’), *ižym-ybė* (← *ižym-us*) : *kuuls-us* (← *kuulus*, *kuuls-a* ‘ižymus’), *silpn-ybė* (← *silpn-as*) : *nōrk-us* (← *nōrk* ‘silpnas’).

Mažai dari lietuvių kalbos priesaga **-uma** turi nedaug vedinių. Jie padaryti iš laipsniuojamųjų būdvardžių ir žymi abstrakčią ypatybę, metą, laiko būvį, pvz.: *ankšt-uma* (← *ankšt-as*), *ram-uma* (← *ram-us*) (DLKG 102). Žodyne rastas tik vienas atitikmuo su prieš tai jau minėta priesaga **-us**: *tol-uma* (← *tol-imas*) : *kaug-us* (← *kaug-e* ‘tolimas’).

3.1.5. Veiksmy rezultato arba objekto pavadinimai

Veiksmy rezultato arba objekto pavadinimai – tai veiksmažodiniai priesagų ir galūnių darybos daiktavardžiai, žymintys pamatiniu žodžiu pasakyto veiksmy rezultatą – dalyką, kilusį iš

pamatiniu žodžiu pasakymo veiksmo arba pasilikusį po to veiksmo, arba to veiksmo objektą (DLKG 125). Viena iš dariausių šios kategorijos priesagų **-inys** sudarant vedinius remiasi būtojo kartinio laiko kamienais. Šios priesagos vediniai žymi veiksmo rezultatą arba veiksmo objekto pavadinimą, pvz.: *pirk-inys* (← *pirk-o*), *taik-inys* (← *taik-ē*).

Šią lietuvių kalbos priesagą gali atitikti estų kalbos priesaga **-is**. Su ja sudaromi vediniai žymi veiksmo rezultatą, veiksmo priemonę arba veikėją, priesaga dažniausiai prisijungia prie veiksmažodžio kamienne esančio priebalsio, pakeičia ten esantį balsį, pvz.: *teat-is* ‘pranešimas’ (← *teata-ma* ‘pranešti’), *laterd-is* ‘plepys’ (← *laterda-ma* ‘plepėti’) (Kasik 1996: 91).

Rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-inys** vediniai iš veiksmažodžių sutampa su estų kalbos priesagos **-is** vediniais iš veiksmažodžių: *stat-inys* (← *stat-yti*, *stat-ē*) : *ehit-is* (← *ehita-ma* ‘statyti’), *raš-inys* (← *raš-yti*, *raš-ē*) : *kirjut-is* (← *kirjuta-ma* ‘rašyti’).

3.1.6. Įrankių pavadinimai

Nemažai darybos tipų turinti, tačiau nedari kategorija yra **įrankių pavadinimai**. Šios kategorijos vediniai yra padaryti iš veiksmažodžių ir žymi daiktą (įnagį, ryką, prietaisą ar šiaip kokią priemonę), skirtą atlikti pamatiniu žodžiu pasakytam veiksmui (DLKG 129). Šios kategorijos priesagos **-iklis** vediniai dažniausiai sudaryti iš pirminių ir bendratyje turinčių priesagą **-yti** veiksmažodžių, pvz.: *jung-iklis* (← *jung-ti*), *var-iklis* (← *var-yti*).

Estų kalboje dideliu darumu pasižymi priesaga **-ja**. Tačiau skirtingai nei lietuvių kalboje, ji vartojama sudarant ir asmenų pavadinimus (žr. apie tai anksčiau). Taip pat vediniai su šia priesaga sudaromi tik iš veiksmą, o ne būseną ar ypatybę reiškiančių, veiksmažodžių. Daugiausia vedinių su šia priesaga žymi veikėjų pavadinimus, tačiau taip pat žymi profesiją ar veiklos priemonę (prietaisą, įrankį), pvz.: *tolmuime-ja* ‘dulkių siurblys’ (← *tol*, *tolmu* ‘dulkė’ + *ime-ma* ‘siurbti’), *kuulipildu-ja* ‘kulkosvaidis’ (← *kuul*, *kuuli* ‘kulka’ + *pildu-ma* ‘sviesti, svaityti’).

Rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-iklis** vediniai iš veiksmažodžių sutampa su estų kalbos priesagos **-ja** vediniais iš veiksmažodžių: *rod-iklis* (← *rod-yti*) : *nāita-ja* (← *nāita-ma* ‘rodyti’), (vandens) *skait-iklis* (← *skait-yti* ‘skaičiuoti’) : *veemōdt-ja* (← *vesi*, *vee* ‘vanduo’ + *mōdt-ma* ‘matuoti’).

Lietuvių kalbos priesaga **-tukas** žymi „įnagius ar šiaip kokius nesudėtingus ir nelabai stambius prietaisus“, vediniai sudaromi iš nepriešdėlinių tranzityvinių veiksmažodžių (DLKG 129). Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-tukas** vedinys sutampa su jau minėtos estų kalbos priesagos **-ja** vediniu: *drož-tukas* (← *drož-ti*) : *pliiatsiterita-ja* (← *pliiats*, *pliiatsi* ‘pieštukas’ + *terita-ma* ‘drožti’).

3.1.7. Vietų pavadinimai

Vietų pavadinimai lietuvių kalboje sudaro vidutinio dydžio daiktavardžių vedinių kategoriją ir gali būti padaryti iš daiktavardžių, veiksmažodžių ir būdvardžių. Dažniausia jų reikšmė – vietos pavadinimas pagal joje esančius daiktus ar pagal joje atliekamą veiksmą. Viena iš šios kategorijos priesagų yra **-ykla**, kurios vediniai, išskyrus vieną kitą išimtį, yra padaryti iš veiksmažodžių ir žymi jais pasakomo veiksmo vietą (uždarą patalpą ar atvirą plotą), dažniausiai specialiai skirtą veiksmui atlikti, žymiai rečiau – tokią, kurioje veiksmas atsitiktinai vyksta ar yra įvykęs, pvz.: *čiuož-ykla* (← *čiuož-ė*), *kep-ykla* (← *kep-ė*) (DLKG 134).

Įdomu tai, kad estų kalbotyroje vietų pavadinimų kategorija nėra skiriama. Tačiau jau anksčiau ne sykį minėta priesaga **-us** gali reikšti ne tik būseną, reiškinių, ypatybę, pavienį veiksmą, veiksmo rezultatą, veiklos sritį, bet (rečiau) ir kolektyvą, įstaigą ar vietą (Kasik 1996: 88).

Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-ykla** ir estų kalbos priesagos **-us** vedinys yra padarytas iš veiksmažodžio ir reiškia vietą, specialiai skirtą veiksmui atlikti: *leid-ykla* (← *leisti*, *leid-o*) : *kirjast-us* (← *kirjasta-ma* ‘leisti’).

3.1.8. Pavadinimai pagal kilmę bei priklausymą

Nevienalytė kategorija, kuriai priklauso smulkesnės vedinių grupės, yra **pavadinimai pagal kilmę bei priklausymą**. Šios kategorijos vediniai daugiausiai yra padaryti iš daiktavardžių ir žymi gyvas būtybes ar daiktus, kurie pavadinami pagal jų kilmę ar priklausymą. „Dabartinė lietuvių kalbos gramatika“ skiria tokias šiai kategorijai priklausančias vedinių grupes: a) asmenų pavadinimai pagal jų kilimo bei gyvenamąją vietą; b) vaikų pavadinimai pagal jų tėvus; c) mėsos pavadinimai (pagal gyvulius); d) augalų (paprastai kultūrinių) stiebų pavadinimai (pagal augalus); e) odų bei kailių pavadinimai (pagal gyvulius); f) žodžių bei posakių pavadinimai (pagal jų kilmės šaltinį: kalbą dialektą, leksikos sluoksnį) (DLKG 139).

Asmenų pavadinimams pagal jų kilimo bei gyvenamąją vietą priklausanči priesaga **-ietis, -ė** yra dažniausiai vartojama, pvz.: *jonav-ietis, -ė* (← *Jonav-a*), *viln-ietis, -ė* (← *Viln-ius*). Taip pat šios priesagos vediniai gali būti sudaryti iš žemynų, valstybių, kraštų tikrinių vardų (*europ-ietis, -ė* (← *Europ-a*), *suvalk-ietis, -ė* (← *Suvalk-ija*)), iš bendrinių vietos pavadinimų (*piet-ietis, -ė* (← *piet-ūs*), *užsien-ietis, -ė* (← *užsien-is*)), gali žymėti asmens priklausymą kokiam nors žmonių telkiniui (*ansambl-ietis, -ė* (← *ansambl-is*), *taut-ietis, -ė* (← *taut-a*)) (DLKG 139).

Šios priesagos atitikmuo estų kalboje yra **-lane**, su kuria sudaroma daug vedinių iš vietovių pavadinimų ir kurie žymi tautybę ar kilmę, pvz.: *tallin-lane* ‘talinietis, -ė’ (← *Tallinn* ‘Talinas’) (Kasik 1996: 105). Taip pat yra vedinių, sudarytų iš asmenų ir organizacijų pavadinimų ir žyminčių

grupės narių: *lenin-lane* ‘Lenino šalininkas, -ė’ (← *Lenin* ‘Leninas’). Šios priesagos vediniai gali žymėti su veiklos pavadinimu susijusį asmenį (*tead-lane* ‘mokslininkas, -ė’ (← *tead-ma* ‘žinoti, mokėti’)) ar su tam tikromis savybėmis susijusį asmenį (*vaen-lane* ‘priešas, -ė’ (← *vaen* ‘pyktis’)).

Rasti 3 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ietis* ir estų kalbos priesagos *-lane* vediniai yra padaryti iš kilmę ar priklausymą reiškiančių daiktavardžių: *amerik-ietis, -ė* (← *Amerik-a*) : *ameerik-lane* (← *Ameerik-a* ‘Amerika’), *europ-ietis, -ė* (← *Europ-a*) : *euroop-lane* (← *Euroop-a* ‘Europa’), *užsien-ietis, -ė* (← *užsien-is*) : *välismaa-lane* (← *välismaa* ‘užsienis’).

3.1.9. Pavadinimai pagal lyties skirtumą

Dar viena negausi kategorija – *pavadinimai pagal lyties skirtumą*. Jos vediniai yra padaryti iš asmenis ar šiaip gyvas būtybes reiškiančių daiktavardžių ir nuo pastarųjų savo reikšme iš esmės skiriasi tik tuo, kad žymi kitos (priešingos) lyties asmenis ar šiaip gyvas būtybes (DLKG 142). Viena iš šios negausios kategorijos priesagų yra *-ienė*. Šios priesagos vediniai yra sudaromi iš kai kurių vyriškosios giminės asmenų pavadinimų ir žymi tų asmenų žmonas, rečiau sudaromi iš gyvulių ar paukščių vyriškosios giminės pavadinimų ir žymi tų gyvulių ar paukščių pateles, pvz.: *bro-l-ienė* (← *bro-l-is*), *vilk-ienė* (← *vilk-as*).

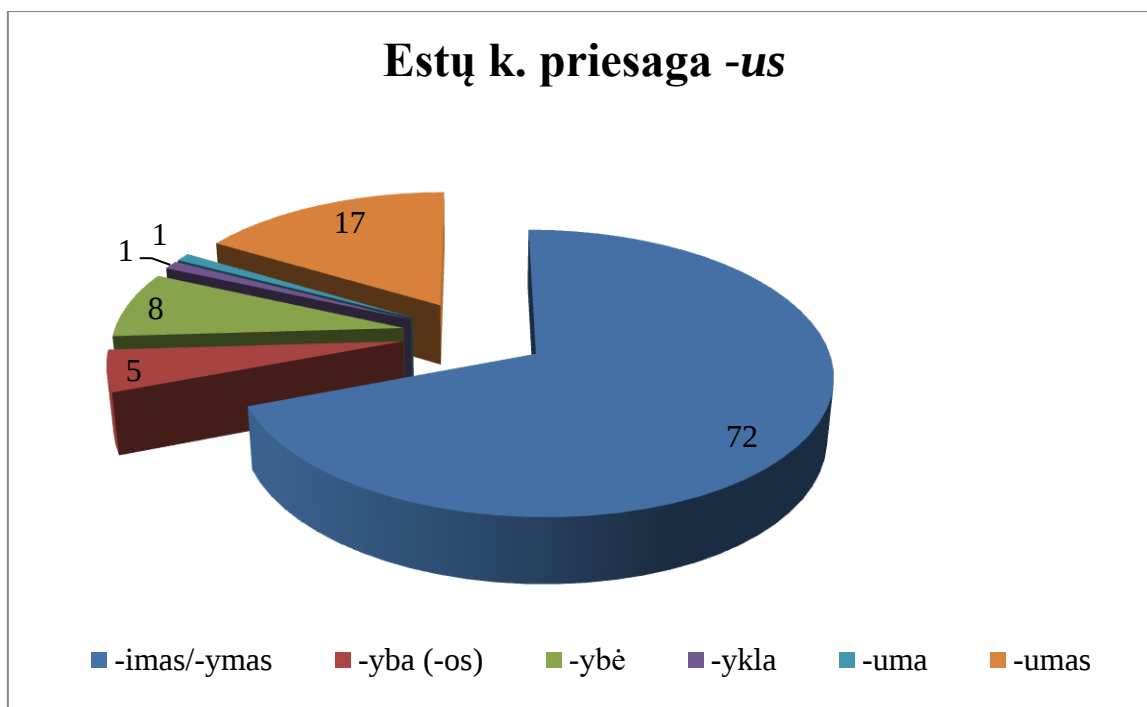
Estų kalboje taip pat yra priesagų, kurios žymi kurios nors vienos lyties asmenis. Viena iš tokių priesagų yra *-nna*, kuri žymi moteriškosios lyties asmenis, pvz.: *eestla-nna* ‘estė’ (← *eestla-ne* ‘estas, -ė’), *kangela-nna* ‘didvyrė’ (← *kangela-ne* ‘didvyris, -ė’) (Kasik 1996: 128). Šios priesagos vediniai yra padaryti iš vyriškos giminės pavadinimų ir taip pat gali žymėti žmonas, pvz.: *krahvi-nna* ‘grafienė’ (← *krahvi* ‘grafas’), *hertsogi-nna* ‘hercogienė’ (← *hertsog, hertsogi* ‘hercogas’).

Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ienė* ir estų kalbos priesagos *-nna* vedinys žymi moteriškos lyties asmenį: *karal-ienė* (← *karal-ius*) : *kuninga-nna* (← *kuningas, kuninga* ‘karalius’).

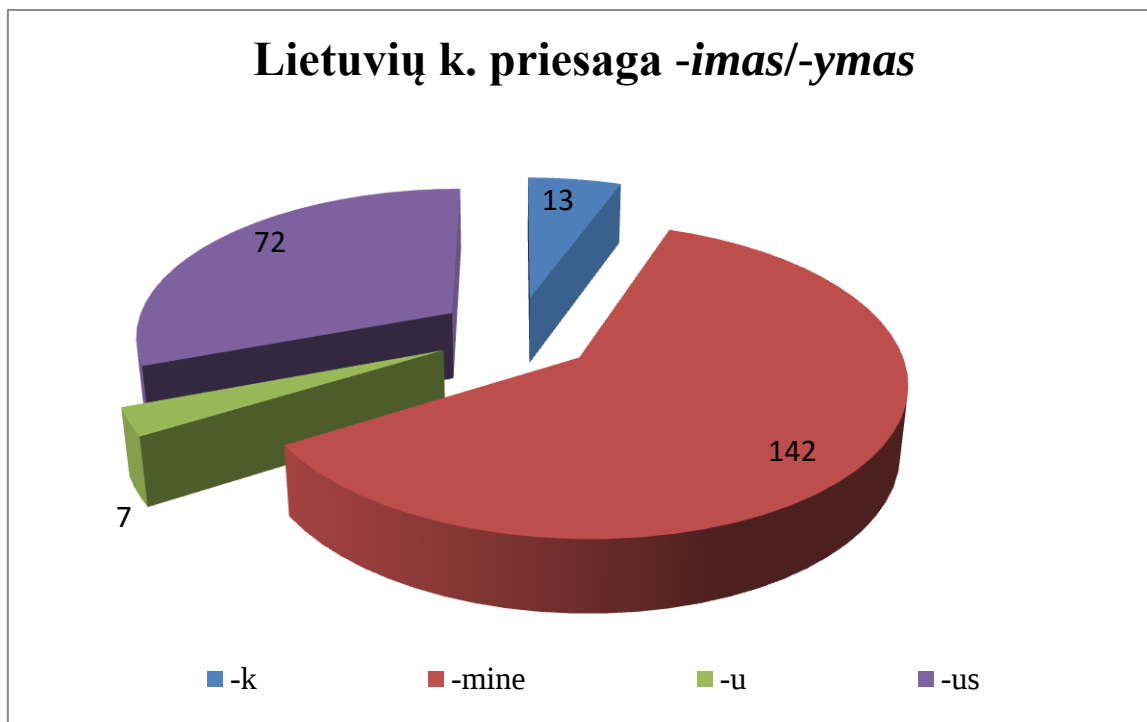
3.1.10. Apibendrinimas

Lietuvių kalbos daiktavardžių vediniai į darybos kategorijas yra skirstomi kur kas smulkiau nei estų kalbos vediniai. Iš viso lietuvių kalbotyroje yra 13 daiktavardžių vedinių kategorijų, tačiau žodyne buvo rasta žodžių, kurie turi estiškų atitikmenų, tik iš 9 kategorijų (nebuvo rasta deminutyvų, vardazodinės ypatybės turėtojų, kuopinių ir švenčių bei apeigų pavadinimų kategorijos pavyzdžių). Estų kalbotyroje daiktavardžių vediniai skirstomi į 4 kategorijas, o žodyne rasta atitikmenų tik iš 2 kategorijų (nebuvo rasta deminutyvų ir kuopinių pavadinimų kategorijos pavyzdžių).

Lietuvių kalbos priesagų įvairovė yra kur kas platesnė nei estų – „Estų-lietuvių kalbų žodyne“ buvo rasta 14 skirtingų lietuvių kalbos priesagų (-ėjas, -a; -ienė; -ietis, -ė; -iklis; -imas/-ymas; -ininkas, -ė; -inys; -yba, (-os); -ybė; -ykla; -tojas, -a; -tukas; -uma; -umas) ir 9 estų kalbos priesagos (-is; -ja; -k; -lane; -mine; -nik; -nna; -u; -us). Daugiausia buvo rasta priesagų vedinių - *imas/-ymas* ir *-mine* atitikmenų – 142 pavyzdžiai, priesagų *-imas/-ymas* ir *-us* rasta 72 pavyzdžiai. Taigi daugiausia atitikmenų turinti lietuvių kalbos priesaga yra *-imas/-ymas*, kuri priklauso veiksmų pavadinimų kategorijai. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-us* (žr. 1 pav.), ji atitinka net 6 lietuvių priesagas (žr. 1 lentelę), o daugiausia estiškų atitikmenų turi priesaga *-imas/-ymas* (žr. 2 pav.), ji atitinka 4 estų kalbos priesagas (žr. 2 lentelę).

1 pav. Žodyne dažniausios estų kalbos priesagos *-us* atitikmenys lietuvių kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

2 pav. Žodyne dažniausios lietuvių kalbos priesagos *-imas/-ymas* atitikmenys estų kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

Estų kalbos priesagos	Lietuvių kalbos priesagos
-is	-inys (2)
-ja	-ėjas, -a (15); -iklis (2); -tojas, -a (20); -tukas (1)
-k	-imas/-ymas (13)
-lane	-ietis, -ė (3)
-mine	-imas/-ymas (142)
-nik	-ininkas, -ė (4)
-nna	-ienė (1)
-u	-imas/-ymas (7)
-us	-imas/-ymas (72); -yba (-os) (5); -ybė (8); -ykla (1); -uma (1); -umas (17)

1 lentelė. Estų kalbos daiktavardžių priesagų atitikmenys lietuvių kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

Lietuvių kalbos priesagos	Estų kalbos priesagos
-ėjas, -a	-ja (15)
-ienė	-nna (1)
-ietis, -ė	-lane (3)
-iklis	-ja (2)
-imas/-ymas	-k (13); -mine (142); -u (7); -us (72)
-ininkas, -ė	-nik (4)
-inys	-is (2)
-yba (-os)	-us (5)
-ybė	-us (8)
-ykla	-us (1)
-tojas, -a	-ja (20)
-tukas	-ja (1)
-uma	-us (1)
-umas	-us (17)

2 lentelė. Lietuvių kalbos daiktavardžių priesagų atitikmenys estų kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

3.2. Būdvardžiai

Lietuvių kalboje daugiausia yra būdvardžių vedinių, padarytų su priesagomis, kur kas mažiau – galūnių ir priešdėlių vedinių (DLKG 191). Pagal darybines reikšmes būdvardžių priesagų vediniai yra skirstomi į tokias darybos kategorijas: ypatybės stiprinimo bei kiekio, vidinės ypatybės, išorinės ypatybės, panašios bei būdingos ypatybės, ir išskiriamieji (rūšiniai). Būdvardžiai dažniausiai yra daromi iš daiktavardžių, rečiau – iš veiksmažodžių, kitų būdvardžių, skaitvardžių, prieveiksmių (DLKG 192–209).

Estų kalba nepasižymi produktyvių būdvardžių priesagų gausa – remiantis EKKR, yra tik šešios darios priesagos: *-ne*, *-line*, *-lik*, *-tu*, *-kas*, *-jas* (EKKR³). Jų vediniai yra skirstomi į tokias darybos kategorijas: bendrąsias ypatybes, trūkumą, kiekį ir panašumą reiškiantys būdvardžiai. Kaip ir lietuvių kalboje, estų kalbos būdvardžiai yra daromi dažniausiai iš daiktavardžių, rečiau – iš veiksmažodžių, kitų būdvardžių, skaitvardžių, prieveiksmių (Kasik 1996: 134).

³ <http://www.eki.ee/books/ekk09/index.php?p=4&p1=4>.

Išnagrinėjus būdvardžių vedinius ELKŽ, jie suskirstyti pagal tai, iš kokios kalbos dalies yra padaryti. Daugiausia lietuvių ir estų kalbos vedinių, turinčių atitikimų, yra padarytų iš daiktavardžių.

3.2.1. Daiktavardiniai būdvardžiai

A. Paulauskienė teigia, kad daiktavardiniai būdvardžiai daromi su įvairiomis priesagomis, tačiau dažniausios yra *-inis*, *-ingas*, *-iškas*, *-ėtas*, *-otas*, *-uotas* ir *-inas* (Paulauskienė 1994: 176). ELKŽ daugiausia estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesaga **-ingas**, **-a**. Ši priesaga atitinka 5 estų kalbos priesagas: *-kas*, *-lik*, *-line*, *-ne*, *-tu*. Priesagos *-ingas*, *-a* vediniai priklauso vidinės ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi pamatiniu žodžiu reiškiamo daikto gausumą, vidinės ypatybės turėjimą, sąsają su tuo daiktu (DLKG 198).

Estų kalbos priesagos **-kas** vediniai priklauso kiekį reiškiančių būdvardžių kategorijai, taip pat žymi savybės gausumą ir pamatiniu žodžiu reiškiamo daikto vidinės ypatybės turėjimą (Kasik 1996: 144–146). Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 5), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ingas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-kas* vediniais: *talent-ingas*, *-a* (← *talent-as*) : *ande-kas* (← *anne*, *ande* ‘talentas’), *saik-ingas*, *-a* (← *saik-as*) : *mõõdu-kas* (← *mõõt*, *mõõdu* ‘saikas’), *juok-ingas*, *-a* (← *juok-as*) : *nalja-kas* (← *nali*, *nalja* ‘juokas’). Priesaga *-kas* prisijungia prie dviskiemenių daiktavardžių kilmininko linksnio, kurie gale turi balsį (Kasik 1996: 146).

Vediniai su priesaga **-lik** priklauso bendrąsias ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi pamatiniu žodžiu reiškiamo daikto ypatybės turėjimą, būseną, panašumą į pamatiniu žodžiu pasakytą daiktą (Kasik 1996: 152–155). Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 9), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ingas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-lik* vediniais: *tvar-k-ingas*, *-a* (← *tvar-k-a*) : *korra-lik* (← *kord*, *korra* ‘tvarka’), *vert-ingas*, *-a* (← *vert-ē*) : *väärtus-lik* (← *väärtus*, *väärtuse* ‘vertė’), *laim-ingas*, *-a* (← *laim-ē*) : *õnne-lik* (← *õnn*, *õnne* ‘laimė’). Priesaga *-lik* prisijungia prie daiktavardžių vardininko ar kilmininko linksnio (Tauli 1973: 132).

Priesagos **-line** vediniai priklauso bendrąsias ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi pamatiniu žodžiu reiškiamo daikto išskirtinumą, fizinę ar išorinę savybę (Kasik 1996: 140–142). Rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ingas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-line* vediniais: *gal-ingas*, *-a* (← *gal-ia*) : *jõu-line* (← *jõud*, *jõu* ‘galia’), *nerv-ingas*, *-a* (← *nerv-as*, *-ai*) : *närvi-line* (← *närv*, *närvi* ‘nervas’). Priesaga *-line* dažniausiai prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio (Tauli 1973: 133).

Estų kalbos priesagos **-ne** vediniai priklauso bendrąsias ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi kontaktą, sudedamąją dalį, daikto savybę, iš kurio padarytas pamatinis žodis (Kasik 1996: 134–137). Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 6), kuriame lietuvių kalbos priesagos

-ingas, -a vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ne* vediniais: *snieg-ingas, -a* (← *sniegas*) : *lumi-ne* (← *lumi, lume* ‘sniegas’), *audr-ingas, -a* (← *audr-a*) : *tormi-ne* (← *torm, tormi* ‘audra’), *liet-ingas, -a* (← *liet-us*) : *vihma-ne* (← *vihm, vihma* ‘lietus’). Estų kalbos priesaga *-ne* prisijungia prie daiktavardžių vardininko ar kilmininko (Kasik 1996: 138–140).

Trūkumą reiškiančių būdvardžių kategorijai priklauso estų kalbos priesagos *-tu* vediniai, jie žymi savybės ar ypatybės nebuvimą, stoką (Kasik 1996: 147–148). Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 4), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ingas, -a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-tu* vediniais: *ne-pavoj-ingas, -a* ← *pavoj-ingas* (← *pavoj-us*) : *ohu-tu* (← *oht, ohu* ‘pavojus’), *ne-reikšm-ingas, -a* ← *reikšm-ingas* (← *reikšm-ē*) : *tähtsuse-tu* (← *tähtsus, tähtsuse* ‘reikšmė’), *ne-laim-ingas, -a* ← *laim-ingas* (← *laim-ē*) : *õnne-tu* (← *õnn, õnne* ‘laimė’). Priesaga *-tu* prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio (Tauli 1973: 143). Lietuvių kalbos priesaga *-ingas, -a* neturi trūkumo, nebuvimo reikšmės. Iš pavyzdžių matyti, kad estų priesaga *-tu* gali atitikti lietuvių priešdėlio *ne-*, kuris reiškia tam tikros savybės ar ypatybės nebuvimą, ir priesagos *-ingas, -a* derinį.

Kita lietuvių kalbos priesaga *-iškas, -a* priklauso panašias bei būdingas ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai. Šios priesagos vediniai žymi panašumą į pamatinį žodžiu pasakytą daiktą, būdingą ir įprastą savybę, priskiriamą pamatinio žodžiu pasakytam daiktui, gali turėti perkeltinę panašumo reikšmę (DLKG 207). Šią priesagą atitinka 4 (anksčiau jau minėtos) estų kalbos priesagos: *-lik, -line, -ne, -tu*.

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 5), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-iškas, -a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-lik* vediniais: *dalyk-iškas, -a* (← *dalyk-as*) : *asja-lik* (← *asi, asja* ‘dalykas’), *švent-iškas, -a* (← *švent-ē*) : *pidu-lik* (← *pidu, peo* ‘šventė’), *draug-iškas, -a* (← *draug-as*) : *sõbra-lik* (← *sõber, sõbra* ‘draugas’). Estų kalbos priesaga priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžio vardininko ar prie kilmininko linksnio.

Rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-iškas, -a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-line* vediniais: *küryb-iškas, -a* (← *küryba-a*) : *loomingu-line* (← *looming, lomingu* ‘kūryba’), *tip-iškas, -a* (← *tip-as*) : *tüüpi-line* (← *tüüp, tüübi* ‘tipas’). Estų kalbos priesaga *-line* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžio kilmininko ar vardininko linksnio, tačiau kadangi žodis ‘tüüp’ yra svetimos kilmės, prie jo pridedamas balsis /i/ (*tüüpi-line* ← *tüüp*).

ELKŽ rasti pavyzdžiai (viso rasti 4), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-iškas, -a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ne* vediniais: *pavasari-iškas, -a* (← *pavasari-is*) : *kevadi-ne*

(← *kevad*, *kevade* ‘pavasaris’), *ruden-iškas*, -a (← *ruduo*, *ruden-s*) : *sūgise-ne* (← *sūgis*, *sūgise* ‘ruduo’), *žiem-iškas*, -a (← *žiem-a*) : *talvi-ne* (← *talv*, *talve* ‘žiema’). Estų kalbos priesaga -ne priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio. Kai kilmininko linksnyje žodis baigiasi balsiu /e/, jis keičiamas į /i/ (*kevadine* ← *kevade*, *talvine* ← *talve*).

Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos -iškąs, -a vedinys sutampa su estų kalbos priesagos -tu vediniu: *be-tarp-iškąs*, -a (← *tarp-as*) : *vahe-tu* (← *vahe*, *vahe* ‘tarpas’). Kaip jau minėta anksčiau, estų kalbos priesaga -tu priklauso trūkumą reiškiančių būdvardžių kategorijai, prisijungia prie galininko linksnio, o lietuvių kalbos priesaga -iškąs, -a neturi trūkumo, nebuvimo reikšmės, tad šiuo atveju matyti, kad estų -tu gali atitikti lietuvių priešdėlio *be-*, kuris reiškia tam tikros savybės ar ypatybės nebuvimą, ir priesagos -iškąs, -a darinį.

Dar viena lietuvių kalbos priesaga -inis, -ė atitinka 3 (anksčiau jau minėtas) estų kalbos priesagas -line, -ne ir -lik. Priesaga -inis, -ė priklauso išskiriamųjų (rūšinių) būdvardžių kategorijai, išskiria daiktus bei žymi jų rūšį pagal konkrečias darybines reikšmes (DLKG 210).

Nemažai rasta pavyzdžių (viso 10) iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos -inis, -ė vediniai sutampa su estų kalbos priesagos -line vediniais: *istor-inis*, -ė (← *istor-ij-a*) : *ajaloo-line* (← *ajalugu*, *ajaloo* ‘istorija’), *princip-inis*, -ė (← *princip-as*) : *põhimõtte-line* (← *põhimõte*, *põhimõtte* ‘principas’), *kar-inis*, -ė (← *kar-as*) : *sõja-line* (← *sõda*, *sõja* ‘karas’). Atkreiptinas dėmesys, kad darant būdvardžius iš tarptautinių žodžių, turinčių formantą -ij-, formantas dažniausiai yra praleidžiamas (*istor-inis*, -ė (← *istor-ij-a*)) (DLKG 210). Kaip jau minėta anksčiau, estų kalbos priesaga -line priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio.

Dar daugiau pavyzdžių (viso 13) rasta iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos -inis, -ė vediniai sutampa su estų kalbos priesagos -ne vediniais: *ryt-inis*, -ė (← *ryt-as*) : *hommiku-ne* (← *hommik*, *hommiku* ‘rytas’), *medviln-inis*, -ė (← *medviln-ē*) : *puuvilla-ne* (← *puuvill*, *puuvilla* ‘medvilnė’), *žiem-inis*, -ė (← *žiem-a*) : *talvi-ne* (← *talv*, *talve* ‘žiema’). Šios priesagos jungiamos ir prie tarptautinių daiktavardžių, pavyzdžiui: *litr-inis*, -ė (← *litr-as*) : *liitri-ne* (← *liiter*, *liitri* ‘litras’), *metr-inis*, -ė (← *metr-as*) : *meetri-ne* (← *meeter*, *meetri* ‘metras’), *moral-inis*, -ė (← *moral-ē*) : *moraal-ne* (← *moraal*, *moralī* ‘moralė’). Kaip jau aptarta anksčiau, estų kalbos priesaga -ne priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžių vardininko ar kilmininko linksnio. Kai kilmininko linksnyje žodis baigiasi balsiu /e/, jis keičiamas į /i/ (*talvi-ne* ← *talv*, *talve*).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 8), kuriame lietuvių kalbos priesagos -inis, -ė vediniai sutampa su estų kalbos priesagos -lik vediniais: *viet-inis*, -ė (← *viet-a*) : *koha-lik* (← *koht*, *koha*

‘vieta’), *moksl-inis*, *-ė* (← *moksl-as*) : *teadus-lik* (← *teadus*, *teaduse* ‘mokslas’), *visuomen-inis*, *-ė* (← *visuomen-ė*) : *ūhiskond-lik* (← *ūhiskond*, *ūhiskonna* ‘visuomenė’). Kaip jau sakyta anksčiau, estų kalbos priesaga *-lik* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžių vardininko ar kilmininko linksnio.

Kita lietuvių kalbos priesaga *-ėtas*, *-a* atitinka 3 (anksčiau jau minėtas) kalbos priesagas: *-line*, *-lik*, *-ne*. Lietuvių kalbos priesaga *-ėtas*, *-a* priklauso vidines ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi ypatybės gausumą, ypatybių, susijusių su pamatinio žodžio reiškiamu daiktu, turėjimą (DLKG 200).

Pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-ėtas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagų *-line*, *-lik*, *-ne* vediniais: *saul-ėtas*, *-a* (← *saul-ė*) : *päikese-line* (← *päike*, *päikese* ‘saulė’), *teis-ėtas*, *-a* (← *teis-ė*) : *seadus-lik* (← *seadus*, *seaduse* ‘teisė’), *dulk-ėtas*, *-a* (← *dulk-ė*) : *tolmu-ne* (← *tolm*, *tolmu* ‘dulkė’). Estų kalbos priesagos *-line*, *-lik* ir *-ne* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio.

Dar viena lietuvių kalbos priesaga *-uotas*, *-a* atitinka 2 (anksčiau jau minėtas) estų kalbos priesagas *-ne* ir *-line*. Priesaga *-(i)uotas*, *-a* priklauso išorines ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai ir reiškia pridėtines paviršiaus ypatybes, ko nors buvimą ant žymimojo daikto ar jo paviršiuje, išsikišimą iš to paviršiaus, paviršiaus formą, susitepimą (DLKG 204).

Keletas pavyzdžių iš ELKŽ (viso rasti 6), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-uotas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ne* vediniais: *plauk-uotas*, *-a* (← *plauk-as*, *-ai*) : *karva-ne* (← *karv*, *karva* ‘plaukas’), *debes-uotas*, *-a* (← *debes-is*) : *pilvi-ne* (← *pilv*, *pilve* ‘debesis’), *vėj-uotas*, *-a* (← *vėj-as*) : *tuuli-ne* (← *tuul*, *tuule* ‘vėjas’). Estų kalbos priesaga *-ne* prisijungia prie kilmininko linksnio, jei jame žodis baigiasi balsiu /e/, jis keičiamas į /i/ (*pilvine* ← *pilv*, *pilve*, *tuuline* ← *tuul*, *tuule*).

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 4), kuriame lietuvių kalbos priesagos *-uotas*, *-a* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-line* vediniais: *dryž-uotas*, *-a* (← *dryž-is*) : *triibu-line* (← *triip*, *triibu* ‘dryžis’), *tašk-uotas*, *-a* (← *tašk-as*) : *täpi-line* (← *täpp*, *täpi* ‘taškas’), *lang-uotas*, *-a* (← *lang-as*) : *ruudu-line* (← *ruut*, *ruudu* ‘kvadratas, langelis’). Estų kalbos priesaga *-line* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie daiktavardžių kilmininko linksnio. Žodžio ‘lang-uotas’ lietuvių ir estų kalbos reikšmės atitinka, tačiau skiriasi pamatiniai žodžiai – lietuvių kalboje atitinkamas būdvardis padarytas iš žodžio *langas*, o estų kalboje – iš žodžio ‘kvadratas, langelis’.

Kitos rastos lietuvių kalbos priesagos *-anas*, *-a*, *-uistas*, *-a* ir *-onis*, *-ė* atitinka estų kalbos priesagą *-ne*, priklausančią bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai. O priesaga

-otas, -a atitinka estų kalbos priesagą *-line*, priklausančią bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai. Visos šios priesagos turi tik po vieną atitikmenį.

Lietuvių kalbos priesagos *-anas, -a* vedinys priklauso vidines ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, turi neryškią ypatybės gausumo, didumo, vardažodinės ypatybės turėjimo reikšmę (DLKG 200). ELKŽ rastas vienintelis pavyzdys, kuriame lietuvių kalbos priesaga *-anas, -a* sutampa su estų kalbos priesaga *-ne*: *alk-anas, -a* (← *alk-is*) : *nālja-ne* (← *nālg, nālja* ‘alkis’).

Priesaga *-uistas, -a* priklauso vidines ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi palinkimą į pamatinį žodžiu pasakytą daiktą, ypatybės didumą, gausumą (DLKG 200). Pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesaga *-uistas, -a* sutampa su estų kalbos priesaga *-ne*: *mieg-uistas, -a* (← *miegas*) : *uni-ne* (← *uni, une* ‘miegas’).

Išskiriamųjų (rūšinių) būdvardžių kategorijai priklauso lietuvių kalbos priesaga *-onis, -ė*, išskiria konkrečią darybinę reikšmę – „sudarytas iš medžiagos, kurią žymi pamatinis žodis“ (DLKG 219). Vienintelis pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesaga *-onis, -ė* sutampa su estų kalbos priesaga *-ne*: *viln-onis, -ė* (← *vilna*) : *villa-ne* (← *vill, villa* ‘vilna’).

Lietuvių kalbos priesagos *-otas, -a* vedinys priklauso vidines ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi ypatybių, susijusių su pamatinio žodžio reiškiamu daiktu, turėjimą (DLKG 199). Pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesaga *-otas, -a* sutampa su estų kalbos priesaga *-line*: *spalv-otas, -a* (← *spalv-a*) : *vārvi-line* (← *vārv, vārvi* ‘spalva’).

3.2.2. Būdvardiniai būdvardžiai

Nagrinėjamame žodyne buvo rastas tik vienas pavyzdys, padarytas iš būdvardžio. Lietuvių kalbos priesagą *-iškas, -a* atitinka estų priesaga *-lik*. Kaip jau minėta anksčiau, priesaga *-iškas, -a* priklauso panašias bei būdingas ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, žymi panašumą į pamatinį žodžiu pasakytą daiktą, būdingą ir įprastą savybę, priskiriamą pamatinio žodžiu pasakytam daiktui, gali turėti perkeltinę panašumo reikšmę (DLKG 207). O estų priesaga *-lik* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai, ji prisijungia prie būdvardžio kilmininko linksnio. Pavyzdys iš ELKŽ: *vis-iškas, -a* (← *vis-as*) : *täie-lik* (← *täis, täie* ‘visas’).

3.2.3. Apibendrinimas

Lietuvių kalbotyroje būdvardžių priesagų vediniai skirstomi į 5 kategorijas, o estų – į 4 kategorijas. ELKŽ buvo rasti priesagų vedinių atitikmenys iš 4 lietuvių būdvardžių kategorijų (nerasta iš ypatybės stiprinimo bei kiekio būdvardžių kategorijos) ir iš 3 estų kategorijų (nerasta iš panašumą reiškiančių būdvardžių kategorijos).

Daugiausia buvo rasta vedinių, padarytų iš daiktavardžių. Kaip ir išvestinių daiktavardžių atveju, lietuvių kalbos priesagų įvairovė yra kur kas platesnė nei estų kalbos. Žodyne buvo rastos 9 skirtingos lietuvių kalbos priesagos (-*anas*, -*a*; -*ėtas*, -*a*; -*ingas*, -*a*; -*inis*, -*ė*; -*iškas*, -*a*; -*onis*, -*ė*; -*otas*, -*a*; -*uistas*, -*a*; -*uotas*, -*a*) ir 5 estų kalbos priesagos (-*kas*; -*lik*; -*line*; -*ne*; -*tu*). Daugiausia buvo rasta priesagų vedinių -*inis*, -*ė* ir -*ne* atitikmenų – 13 pavyzdžių, priesagų -*inis*, -*ė* ir -*line* rasta 10 pavyzdžių, -*inis*, -*ė* ir -*lik* rasti 8 pavyzdžiai, -*ingas*, -*a* ir -*lik* rasti 9 pavyzdžiai. Viena iš daugiausia atitikmenų turinčių lietuvių kalbos priesaga -*inis*, -*ė* priklauso išskiriamųjų (rūšinių) būdvardžių kategorijai, o priesaga -*ingas*, -*a* priklauso vidinės ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai. Lietuvių kalbos priesagas atitinkančios estų priesagos -*ne*, -*line* ir -*lik* priklauso bendrąsias ypatybės reiškiančių būdvardžių kategorijai. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga -*ne*, ji atitinka net 8 lietuvių priesagas (žr. 3 lentelę), o daugiausia estiškų atitikmenų turi priesaga -*ingas*, -*a*, ji atitinka 5 estų kalbos priesagas (žr. 4 lentelę).

Estų kalbos priesagos	Lietuvių kalbos priesagos
- <i>kas</i>	- <i>ingas</i> , - <i>a</i> (5)
- <i>lik</i>	- <i>ėtas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>ingas</i> , - <i>a</i> (9); - <i>inis</i> , - <i>ė</i> (8); - <i>iškas</i> , - <i>a</i> (6)
- <i>line</i>	- <i>ėtas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>ingas</i> , - <i>a</i> (2); - <i>inis</i> , - <i>ė</i> (10); - <i>iškas</i> , - <i>a</i> (2); - <i>otas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>uotas</i> , - <i>a</i> (4);
- <i>ne</i>	- <i>anas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>ėtas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>ingas</i> , - <i>a</i> (6); - <i>inis</i> , - <i>ė</i> (13); - <i>iškas</i> , - <i>a</i> (4); - <i>onis</i> , - <i>ė</i> (1); - <i>uistas</i> , - <i>a</i> (1); - <i>uotas</i> , - <i>a</i> (6)
- <i>tu</i>	- <i>ingas</i> , - <i>a</i> (4); - <i>iškas</i> , - <i>a</i> (1)

3 lentelė. Estų kalbos būdvardžių priesagų atitikmenys lietuvių kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

Lietuvių kalbos priesagos	Estų kalbos priesagos
-anas, -a	-ne (1)
-ėtas, -a	-line (1); -lik (1); -ne (1)
-ingas, -a	-kas (5); -lik (9); -line (2); -ne (6); -tu (4)
-inis, -ė	-line (10); -ne (13); -lik (8)
-iškas, -a	-lik (6); -line (2); -ne (4); -tu (1)
-onis, -ė	-ne (1)
-otas, -a	-line (1)
-uistas, -a	-ne (1)
-uotas, -a	-ne (6); -line (4)

4 lentelė. Lietuvių kalbos būdvardžių priesagų atitikmenys estų kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

3.3. Veiksmažodžiai

Pagal „Dabartinės lietuvių kalbos gramatiką“, veiksmažodžiai daromi su devyniomis priesaginėmis morfemomis: *-auti, -enti, -inėti, -inti, -yti, -oti, -telėti, -ėti, -uoti* (DLKG 386). Veiksmažodžiai skirstomi į tris grupes – į vardažodinius, veiksmažodinius ir ištiktukinius vedinius. Vardažodiniai vediniai skirstomi pagal kategorijas, kurių yra 6: padaromoji (‘daryti tai ar tokį, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 387)), instrumentinė (‘daryti, dirbti tuo, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 390)), būvio kaitos (‘darytis tam ar tokiam, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 390)), atitikimo (‘atlikti funkcijas to, dirbti tuo, elgtis taip, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 390)), būsenos (‘būti tam ar tokiam, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 393)) ir dalyvavimo (‘dalyvauti tame, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 393)). Veiksmažodiniai vediniai skirstomi į 5 kategorijas: kartotinę (‘ne kartą, tarpais daryti tai, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 396)), priežasties (‘daryti, kad vyktų veiksmas ar vyksmas, nusakytas pamatiniu žodžiu’ (DLKG 398)), rezultatinės būsenos (‘būti būklėje, kuri yra pamatiniu žodžiu nusakymo veiksmo rezultatas’ (DLKG 396)), mažybinę (‘daryti pamažu, po truputį tai, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 400)) ir akimirkos (‘daryti labai staigiai, akimirksniu tai, kas pasakyta pamatiniu žodžiu’ (DLKG 400)). Ištiktukiniai vediniai yra padaryti iš ištiktukų, ir gali priklausyti akimirkos arba kartotinei kategorijai (su galimu deminutyvumo atspalviu) (DLKG 401).

Estų kalboje priesaginiai veiksmažodžiai skirstomi į šiek tiek kitokias kategorijas nei lietuvių kalboje. Jų yra 6: priežasties ‘daryti, kad vyktų veiksmas ar vyksmas, nusakytas pamatiniu

žodžiu' (-ta-, -da-, -sta-, -nda-, -lda-, -rda-, -t-) (Kasik 1996: 50), sangrąžiniai 'savaime vykti veiksmui, arba procesui, nusakytam pamatiniu žodžiu' (-u-, -bu-, -bi-) (Kasik 1996: 41), būvio kaitos 'darytis tam ar tokiam, kas pasakyta pamatiniu žodžiu' (-ne-, -u-) (Kasik 1996: 70–72), padaromieji 'daryti tai ar tokį, kas pasakyta pamatiniu žodžiu' (-tse-, -ise-) (Kasik 1996: 76–78), akimirkos, arba momentiniai 'daryti labai staigiai, akimirksniu tai, kas pasakyta pamatiniu žodžiu' (-ata (-ahta-), -a-) (Kasik 1996: 43–44), ir kartotiniai 'ne kartą, reguliariai daryti tai, kas pasakyta pamatiniu žodžiu' (-le-, -dle-, -tle- (-tele-), -ske- (-skele-), -i-, -ki-, -gi-, -ku-, -gu-, -u-) (Kasik 1996: 38–39).

Išnagrinėjus veiksmažodžių vedinius ELKŽ, jie suskirstyti pagal tai, iš kokios kalbos dalies yra padaryti.

3.3.1. Daiktavardiniai veiksmažodžiai

Pasak A. Paulauskienės, produktyviausia daiktavardinių vedinių priesaga yra **-uoti**, turinti padaromąją reikšmę, su ja daromi veiksmažodžiai iš gausiausių vyriškosios ir moteriškosios giminės daiktavardžių grupių (Paulauskienė 1994: 266). Priesaga **-uoti** yra viena iš daugiausiai estiškų atitikmenų ELKŽ turinti lietuvių kalbos priesaga. Ją atitinka 4 estų kalbos priesagos: **-ta-**, **-sta-**, **-nda-**, **-tse-**.

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 4), kuriame lietuvių kalbos priesagos **-uoti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-ta-** vediniais: (*ap*-)*skaiči-uoti* (← *skaiči-us*) : *arvu-ta-ma* (← *arv*, *arvu* 'skaičius'), *bals-uoti* (← *bals-as*) : *hääle-ta-ma* (← *hääl*, *hääle* 'balsas'), *vaizd-uoti* (← *vaizd-as*) : *kuju-ta-ma* (← *kuju*, *kuju* 'pavidalas; forma'). Estų kalbos priesaga **-ta-** turi priežasties reikšmę⁴, ji prisijungia prie daiktavardžio kilmininko linksnio, kuris gale turi balsį (Tauli 1973: 156–158).

Šiek tiek mažiau – 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-uoti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-sta-** vediniais: *prakait-uoti* (← *prakait-as*) : *higi-sta-ma* (← *higi*, *higi* 'prakaitas'), *finans-uoti* (← *finans-ai*) : *raha-sta-ma* (← *raha*, *raha* 'pinigai'). Estų kalbos priesaga **-sta-** turi priežasties reikšmę, ji prisijungia prie daiktavardžio vardininko linksnio, kuris gale turi balsį (Tauli 1973: 156–158).

Taip pat rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-uoti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-nda-** vediniais: *plan-uoti* (← *plan-as*) : *kava-nda-ma* (← *kava*, *kava* 'planas'), *form-uoti* (← *form-a*) : *kju-nda-ma* (← *kju*, *kju* 'forma'). Estų kalbos priesaga **-nda-** turi priežasties reikšmę, ji prisijungia prie daiktavardžio vardininko linksnio (Tauli 1973: 156–158).

⁴ Estų kalbotyroje priežastinė reikšmė priskiriama ir vardažodiniams vediniams. Lietuvių kalbotyroje tokiuose vediniuose įžiūrima padaromoji reikšmė.

Vienintelis pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-uoti* vedinys sutampa su estų kalbos priesagos *-tse-* vediniu: *plan-uoti* (← *plan-as*) : *kava-tse-ma* (← *kava, kava*). Estų kalbos priesaga *-tse-* priklauso padaromųjų veiksmažodžių kategorijai, ji prisijungia prie dviskiemenio daiktavardžio vardininko linksnio, gale turinčio balsį (Tauli 1973: 163).

Kita lietuvių kalbos priesaga, turinti padaromąją reikšmę, yra *-yti*. Ją atitinka 3 estų kalbos priesagos: *-ne-* (turinti būvio kaitos reikšmę), *-sta-* ir *-ta-* (turinčios priežasties reikšmę).

ELKŽ rasti 2 pavyzdžiai, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-yti* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ta-* vediniais ir 1 pavyzdys, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-yti* vedinys sutampa su estų kalbos priesagos *-sta-* vediniu: *(nu-)nuod-yti* (← *nuod-as, -ai*) : *mürgi-ta-ma* (← *mürk, mürgi* ‘nuodas, nuodai’), *(pa-)dal-yti* (← *dal-is*) : *jao-ta-ma* (← *jagu, jao* ‘dalis’), *(su-)tvark-yti* (← *tvark-a*) : *korra-sta-ma* (← *kord, korra* ‘tvarka’). Abi estų kalbos priesagos prisijungia prie daiktavardžio kilmininko linksnio, kuris gale turi balsį.

Rasti 2 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-yti* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-ne-* vediniais: *dal-yti(-s)* (← *dal-is*) : *jagu-ne-ma* (← *jagu, jao* ‘dalis’), *géd-yti(-s)* (*géd-a*) : *häbe-ne-ma* (*häbi, häbi* ‘gėda’). Estų kalbos priesaga *-ne-* prisijungia prie daiktavardžio vardininko linksnio, vyksta balsių kaita, balsis /i/ virsta /e/ (*häbi* → *häbe-ne-ma*) (Tauli 1973: 151). Ši vedinių reikšmė lygiavertė todėl, kad lietuvių veiksmažodžiai dar yra prisijungę sangrąžą.

Lietuvių kalbos priesaga *-oti*, turinti padaromąją reikšmę, taip pat atitinka 3 estų kalbos priesagas: *-sta-*, *-ta-*, *-du-*.

Iš viso rasti 3 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-oti* vediniai sutampa su estų kalbos priesagos *-sta-* vediniais ir 2 pavyzdžiai, kai lietuvių *-oti* vediniai sutampa su estų kalbos *-ta-* vediniais: *pasak-oti* (← *pasak-a*) : *jutu-sta-ma* (← *jutt, jutu* ‘pasakojimas, pokalbis’), *žal-oti* (← *žal-a*) : *kahju-sta-ma* (← *kahju, kahju* ‘žala’), *(su-)žal-oti* (← *žal-a*) : *viga-sta-ma* (← *viga, vea* ‘klaida, sužalojimas’) ir *naud-oti* (← *naud-a*) : *kasu-ta-ma* (← *kasu, kasu* ‘nauda’), *(j-)pareig-oti* (← *pareig-a*) : *kohus-ta-ma* (← *kohus, kohuse* ‘pareiga’). Estų kalbos priesagos prisijungia prie daiktavardžio vardininko ar kilmininko linksnio.

Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos *-oti* vedinys sutampa su estų kalbos priesagos *-du-* vediniu: *(ap-si-)rib-oti* (← *riba*) : *piir-du-ma* (← *piir, piiri* ‘riba’). Lietuvių kalbos priesagos *-oti* vediniai turi padaromąją reikšmę (bet pavyzdyje prie veiksmažodžio prijungta sangrąža), o estų kalbos priesaga *-du-* priklauso sangrąžinių veiksmažodžių kategorijai. Priesaga *-du-* prisijungia prie daiktavardžio vardininko linksnio, kuris gale turi /r/ ir po kurio eina ilgasis balsis (*piir*) (Tauli 1973: 165–166).

Lietuvių kalbos priesagą *-inti*, turinčią padaromąją reikšmę, atitinka 2 estiškos priesagos

-sta- ir **-ta-**, turinčios priežasties reikšmę. Rasta tik po vieną pavyzdį iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-inti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-sta-** ir **-ta-** vediniais: (*i-*)*form-inti* (← *form-a*) : *vormi-sta-ma* (← *vorm, vormi* ‘forma’), (*i-si-*)*sqmon-inti* (← *sqmon-ē*) : *teadvus-ta-ma* (← *teadvus, teadvuse* ‘sąmonė’).

Mažiausiai daiktavardinių estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesagą **-ėti**. Ją atitinka tik viena estų kalbos priesaga **-sta-**. Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-ėti** vedinys sutampa su estų kalbos priesagos **-sta-** vediniu: (*pa-*)*žymėti* (← *žymē*) : *tähi-sta-ma* (← *täht, tähe* ‘raidė’). Estų kalbos priesaga **-sta-** prisijungia prie daiktavardžio vardininko linksnio, vyksta balsių kaita, balsis /e/ virsta /i/ (*tähe* → *tähi-sta-ma*).

3.3.2. Būdvardiniai veiksmazodžiai

Daugiausia būdvardinių estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesaga **-inti**. Ją atitinka 5 estų kalbos priesagos: **-sta-**, **-nda-**, **-ta-**, **-da-**, **-ne-**. Kaip jau minėta anksčiau, priesaga **-inti** turi padaromąją reikšmę, o visos kitos estiškos priesagos (išskyrus **-ne-**, kuri turi būvio kaitos reikšmę) turi priežasties reikšmę.

ELKŽ buvo rasti rasti 3 pavyzdžiai, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-inti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-nda-** vediniais: (*pa-*)*greit-inti* (← *greit-as*) : *kiire-nda-ma* (← *kiire, kiire* ‘greitas’), *plat-inti* (← *plat-us*) : *laie-nda-ma* (← *lai, laia* ‘platus’), (*pa-*)*did-inti* (← *did-el-is, did-esn-is*) : *suure-nda-ma* (← *suur, suure* ‘didelis’). Estų kalbos priesaga **-nda-** prisijungia prie būdvardžio kilmininko linksnio. Būdvardžiai, kurie kilmininko linksnyje baigiasi /a/, /u/ ar /i/, virsta į /e/ (*lai, laia* – *laiendama*).

Po 2 pavyzdžius buvo rasta su estų kalbos priesagomis **-sta-** ir **-ta-**: (*pa-*)*vieš-inti* (← *vieš-as*) : *avaliku-sta-ma* (← *avalik, avaliku* ‘viešas’), *graž-inti* (← *graž-us*) : *kauni-sta-ma* (← *kaunis, kauni* ‘gražus’) ir (*pa-*)*aišk-inti* (← *aišk-us*) : *selgi-ta-ma* (← *selge, selge* ‘aiškus’), *sveik-inti* (← *sveik-as*) : *tervi-ta-ma* (← *terve, terve* ‘sveikas’). Estų kalbos priesaga **-ta-** turi priežasties reikšmę. Estų kalbos priesaga **-ta-** prisijungia prie būdvardžio kilmininko linksnio, vyksta balsių kaita, balsis /e/ virsta /i/ (*selge* → *selgi-ta-ma, terve* → *tervi-ta-ma*).

Rasta tik po vieną pavyzdį iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-inti** vediniai sutampa su estų **-da-** ir **-ne-** vediniais: *stipr-inti* (← *stipr-us*) : *tugev-da-ma* (← *tugev, tugeva* ‘stiprus’), (*at-si-*)*laisv-inti* (← *laisv-as*) : *vaba-ne-ma* (← *vaba, vaba* ‘laisvas’). Abi estų kalbos priesagos prisijungia prie būdvardžio vardininko linksnio. Priesagų **-inti** ir **-ne-** vedinių reikšmė lygiavertė todėl, kad lietuvių veiksmazodis dar yra prisijungęs sangrąžą.

Kita lietuvių kalbos priesaga, turinti būvio kaitos reikšmę, yra **-ėti**. Ją atitinka 2 estų kalbos priesagos: **-ne-** ir **-u-**.

Rasti 3 pavyzdžiai iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-ėti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagos **-ne-** vediniais: *blog-ėti* (← *blog-as*) : *halve-ne-ma* (← *halb, halva; halve-m* ‘blogas’), *(pa-)did-ėti* (← *did-el-is, did-esn-is*) : *suure-ne-ma* (← *suur, suure; suure-m* ‘didelis’), *stipr-ėti* (← *stipr-us*) : *tugev-ne-ma* (← *tugev, tugeva* ‘stiprus’). Estų kalbos priesaga **-ne-** prisijungia prie būdvardžio vardininko, kilmininko linksnio ar prie būdvardžio aukštesniojo laipsnio, vyksta balsių kaita, balsis /a/ virsta /e/ (*halb, halva* – *blogas, blogo; halvem* – *blogesnis; halvenema* – *blogėti*).

Rastas tik vienas pavyzdys iš ELKŽ, kuriame lietuvių kalbos priesagos **-ėti** vedinys sutampa su estų kalbos priesagos **-u-** vediniu: *(pa-, iš-)aišk-ėti* (← *aišk-us*) : *selg-u-ma* (← *selge, selge* ‘aiškus’). Estų kalbos priesaga **-u-** turi būvio kaitos reikšmę, ji prisijungia prie būdvardžio kilmininko linksnio, pakeičia gale esantį balsį (Tauli 1973: 166).

3.3.3. Veiksmažodiniai veiksmažodžiai

A. Paulauskienė teigia, kad „darant veiksmažodžius iš veiksmažodžių, priesagos atlieka modifikacinę funkciją – keičia veiksmo pobūdį, paryškina ar susilpnina veiksmą“ (Paulauskienė 1994: 270). Daugiausia veiksmažodinių estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesaga **-inti**. Ją, turinčią priežasties reikšmę, atitinka 2 estų kalbos priesagos **-ta-** ir **-t-**, taip pat turinčios priežasties reikšmę.

Pavyzdžiai iš ELKŽ (viso rasti 6 **-ta-** ir 1 **-t-** vediniai), kuriame lietuvių kalbos priesagos **-inti** vediniai sutampa su estų kalbos priesagų vediniais: *ges-inti* (← *ges-ti*) : *kustu-ta-ma* (← *kustu-ma* ‘gesti’), *(pa-)sod-inti* (← *sësti*) : *istu-ta-ma* (← *istu-ma* ‘sësti’), *deg-inti* (← *deg-ti*) : *põle-ta-ma* (← *põle-ma* ‘degti’) ir *les-inti* (← *les-ti*) : *söö-t-ma* (← *söö-ma* ‘lesti’). Estų kalbos priesagos įsiterpia tarp veiksmažodžio kamieno ir bendraties dalelytės.

Kitas lietuvių kalbos priesagas, turinčias kartotinę reikšmę, atitinka tik po vieną estišką priesagą: lietuvių kalbos priesagą **-oti** atitinka estų **-da-**, lietuvių **-uoti** atitinka estų **-ta-**, o lietuvių **-inėti** atitinka estų **-le**. Visos šios priesagos turi tik po vieną pavyzdį: *plēt-oti* (← *plēsti*) : *aren-da-ma* (← *arene-ma* ‘plēsti’), *moj-uoti* (← *moti*) : *lehvi-ta-ma* (← *lehvi-ma* ‘moti’), *(ap-)žiūr-inėti* (← *žiūr-ėti*) : *vaat-le-ma* (← *vaata-ma* ‘žiūrėti’). Kaip jau aptarta anksčiau, estų kalbos priesaga **-da-** ir **-ta-** turi priežasties reikšmę, priesagos **-da-** vedinio kamienas netenka gale esančio balsio, nes priesaga jungiasi prie priebalsio /n/. Priesaga **-le-** turi kartotinę reikšmę, vedinio kamienas netenka gale esančio balsio, nes priesaga jungiasi prie priebalsio (Kasik 1996: 37–39).

3.3.4. Apibendrinimas

Lietuvių kalbos veiksmažodiniai vediniai skirstomi į tris grupes – į vardažodinius, veiksmažodinius ir ištiktukinius vedinius. Vardažodiniai vediniai yra padaryti iš vardažodžių ir smulkiau dar skirstomi pagal kategorijas, kurių yra 6, veiksmažodiniai vediniai yra padaryti iš veiksmažodžių ir smulkiau skirstomi į 5 kategorijas, o ištiktukiniai vediniai yra padaryti iš ištiktukų ir gali priklausyti akimirkos arba kartotinei kategorijai. Estų kalbos veiksmažodžių vediniai skirstomi į 6 veiksmažodžių vedinių kategorijas. Nagrinėjame žodyne buvo rasti priesagų vedinių atitikmenys iš 4 lietuvių veiksmažodžių kategorijų (nerasta iš instrumentinės, atitikimo, būsenos, dalyvavimo, rezultatinės būsenos, mažiškos bei akimirkos kategorijos) ir iš 5 estų kategorijų (nerasta iš akimirkos, arba momentinės, kategorijos).

Daugiausia lietuvių ir estų kalbos vedinių, turinčių atitikimų, yra padarytų iš daiktavardžių, mažiau – iš būdvardžių ir veiksmažodžių. Buvo rasta daugiau estų kalbos priesagų nei lietuvių kalbos – 10 (-da-, -du-, -le-, -nda-, -ne-, -sta-, -t-, -ta-, -tse-, -u-), lietuvių – 6 (-ėti, -inėti, -inti, -yti, -oti, -uoti). Daugiausia vedinių atitikmenų turi priesagos -inti ir -ta-, rasti 9 pavyzdžiai. Visų kitų priesagų atitikmenys turi 1-5 pavyzdžius. Lietuvių kalbos priesaga -inti turimoje medžiagoje dažniausiai turi priežasties reikšmę ir atitinka estų kalbos priesagą -ta-, kuri taip pat turi kauzatyvinę reikšmę. Vediniai su šiomis priesagomis abejose kalbose daromi iš daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga -sta-, ji atitinka 5 lietuvių priesagas (žr. 6 lentelę), o daugiausia estiškų atitikmenų turi priesaga -inti, ji atitinka 6 estų kalbos priesagas (žr. 5 lentelę).

Lietuvių kalbos priesagos	Estų kalbos priesagos
-ėti	-ne- (3); -sta- (1); -u- (1)
-inėti	-le- (1)
-inti	-da- (1); -nda- (3); -ne- (1); -sta- (3); -t- (1); -ta- (9)
-yti	-ne- (2); -sta- (1); -ta- (2)
-oti	-da- (1); -du- (1); -sta- (3); -ta- (2)
-uoti	-nda- (2); -sta- (2); -ta- (5); -tse- (1)

5 lentelė. Lietuvių kalbos veiksmažodžių priesagų atitikmenys estų kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

Estų kalbos priesagos	Lietuvių kalbos priesagos
<i>-da-</i>	<i>-inti (1); -oti (1)</i>
<i>-du-</i>	<i>-oti (1)</i>
<i>-le-</i>	<i>-inėti (1)</i>
<i>-nda-</i>	<i>-inti (3); -uoti (2)</i>
<i>-ne-</i>	<i>-ėti (3); -inti (1); -yti (2)</i>
<i>-sta-</i>	<i>-ėti (1); -inti (3); -yti (1); -oti (3); -uoti (2)</i>
<i>-t-</i>	<i>-inti (1)</i>
<i>-ta-</i>	<i>-inti (9); -yti (2); -oti (2); -uoti (5)</i>
<i>-tse-</i>	<i>-uoti (1)</i>
<i>-u-</i>	<i>-ėti (1)</i>

6 lentelė. Estų kalbos veiksmažodžių priesagų atitikmenys lietuvių kalboje (skaičiai nurodo pavyzdžių kiekį).

4. Išvados

1. Lietuvių kalbos daiktavardžiai į darybos kategorijas skirstomi kur kas smulkiau nei estų kalboje. Daiktavardžiai lietuvių kalboje yra skirstomi į 13 kategorijų: deminutyvai, veiksmų pavadinimai, ypatybių pavadinimai, veikėjų ir veiksmažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai, vardažodinės ypatybės turėtojų pavadinimai, veiksmo rezultato arba objekto pavadinimai, įrankių pavadinimai, vietų pavadinimai, asmenų pavadinimai pagal profesiją, pavadinimai pagal kilmę bei priklausomybę, pavadinimai pagal lyties skirtumą, kuopiniai pavadinimai ir švenčių bei apeigų pavadinimai. Estų kalboje yra skiriamos tik 4 kategorijos: veiksmų pavadinimai, asmenų ar daiktų pavadinimai, kuopiniai pavadinimai ir deminutyvai. „Estų-lietuvių kalbų žodyne“ buvo rasta daiktavardžių priesaginių vedinių, kurie turi estiškų atitikmenų, iš 9 kategorijų, o estų kalbos atitikmenų rasta tik iš 2 kategorijų, iš viso 314 vedinių.
2. Abejose kalbose daiktavardžių vediniai dažniausiai daromi iš daiktavardžių, veiksmažodžių ir būdvardžių, rečiau – iš kitų kalbos dalių.
3. Rasta 14 skirtingų daiktavardinių lietuvių kalbos priesagų (-ėjas, -a; -ienė; -ietis, -ė; -iklis; -imas/-ymas; -ininkas, -ė; -inys; -yba, (-os); -ybė; -ykla; -tojas, -a; -tukas; -uma; -umas) ir 9 estų kalbos priesagos (-is; -ja; -k; -lane; -mine; -nik; -nna; -u; -us).
4. Daugiausia buvo rasta lietuvių kalbos daiktavardžių priesagos -imas/-ymas ir estų kalbos priesagos -mine vedinių atitikmenų – 142 pavyzdžiai. Abi šios priesagos priklauso veiksmų pavadinimų kategorijai.
5. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga -us, ji atitinka 6 lietuvių priesagas (-imas/-ymas; -yba, (-os); -ybė; -ykla; -uma; -umas), o daugiausia estiškų priesagų atitikmenų turi priesaga -imas/-ymas, ji atitinka 4 estų kalbos priesagas (-k; -mine; -u; -us).
6. Pagal reikšmės priesaginiai būdvardžių vediniai lietuvių kalboje yra skirstomi į 5 darybos kategorijas: ypatybės stiprinimo bei kiekio, vidinės ypatybės, išorinės ypatybės, panašios bei būdingos ypatybės ir išskiriamieji (rūšiniai) būdvardžiai. O estų kalboje – į 4: bendrųjų ypatybių, trūkumo, kiekio ir panašumo būdvardžiai. Žodyne buvo rasta priesaginių lietuvių būdvardžių vedinių, kurie turi estiškų atitikmenų, iš 4 kategorijų, o estų kalbos atitikmenų rasta iš 3 kategorijų.
7. Iš viso rasti 87 būdvardžių priesagų vediniai (86 padaryti iš daiktavardžių, 1 – iš būdvardžio).

8. Rastos 9 skirtingos būdvardinės lietuvių kalbos priesagos (*-anas, -a; -ėtas, -a; -ingas, -a; -inis, -ė; -iškas, -a; -onis, -ė; -otas, -a; -uistas, -a; -uotas, -a*) ir 5 estų kalbos priesagos (*-kas; -lik; -line; -ne; -tu*).
9. Daugiausia buvo rasta lietuvių kalbos būdvardžių priesagos *-inis, -ė* ir estų kalbos priesagos *-ne* atitikmenų – 13 pavyzdžių. Priesaga *-inis, -ė* priklauso išskiriamųjų (rūšinių) būdvardžių kategorijai, o priesaga *-ne* priklauso bendrąsias ypatybes reiškiančių būdvardžių kategorijai.
10. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-ne*, ji atitinka net 8 lietuvių priesagas (*-anas, -a; -ėtas, -a; -ingas, -a; -inis, -ė; -iškas, -a; -onis, -ė; -uistas, -a; -uotas, -a*), o daugiausia estiškų atitikmenų turi priesaga *-ingas, -a*, ji atitinka 5 estų kalbos priesagas (*-kas; -lik; -line; -ne; -tu*).
11. Priesaginiai lietuvių veiksmažodžių vediniai skirstomi į 3 grupes – į vardažodinius, veiksmažodinius ir ištiktukinius vedinius. Vardažodiniai vediniai yra padaryti iš vardažodžių ir smulkiau dar skirstomi pagal kategorijas, kurių yra 6: padaromoji, instrumentinė, būvio kaitos, atitikimo, būsenos ir dalyvavimo. Veiksmažodiniai vediniai yra padaryti iš veiksmažodžių ir skirstomi į 5 kategorijas: kartotinę, priežasties, rezultatinės būsenos, mažybinę ir akimirkos. Ištiktukiniai vediniai yra padaryti iš ištiktukų, ir gali priklausyti akimirkos arba kartotinei kategorijai. O estų priesaginiai veiksmažodžiai skirstomi į 6 kategorijas: priežasties, sangražiniai, būvio kaitos, padaromieji, akimirkos, arba momentiniai, ir kartotiniai. Žodyne buvo rasta priesaginių lietuvių veiksmažodžių vedinių, kurie turi estiškų atitikmenų, iš 4 kategorijų, o estų kalbos atitikmenų rasta iš 5 kategorijų.
12. Iš viso rasti 46 veiksmažodžių priesagų vediniai (23 padaryti iš daiktavardžių, 13 – iš būdvardžių ir 10 – iš veiksmažodžių).
13. Rasta 10 estų kalbos priesagų (*-da-, -du-, -le-, -nda-, -ne-, -sta-, -t-, -ta-, -tse-, -u-*), lietuvių – 6 (*-ėti, -inėti, -inti, -yti, -oti, -uoti*).
14. Daugiausia buvo rasta lietuvių kalbos veiksmažodžių priesagos *-inti* ir estų kalbos priesagos *-ta-* atitikmenų – 9 pavyzdžiai. Šios priesagos priklauso veiksmažodiniams vediniams ir turi priežasties reikšmę. Vediniai su šiomis priesagomis abejose kalbose daromi iš daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių.
15. Daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-sta-*, ji atitinka 5 lietuvių priesagas (*-ėti; -inti; -yti; -oti; -uoti*), o daugiausia estiškų atitikmenų turi priesaga *-inti*, ji atitinka 6 estų kalbos priesagas (*-da-; -nda-; -ne-; -sta-; -t-; -ta-*).

5. Literatūra ir šaltiniai

1. DLKG – *Dabartinės lietuvių kalbos gramatika*, red. V. Ambrazas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 2005.
2. EKKR – M. Erelt, T. Erelt, K. Ross, *Eesti keele käsiraamat*, 2-as leid., Tallinn: Eesti keele Sihtasutus, 2000, <http://www.eki.ee/books/ekk09/> (žiūrėta 2016 m. sausio-gegužės mėn.)
3. ELKŽ – T. Kattel, G. Priks, R. Šmitaitė, *Estų-lietuvių kalbų žodynas. Eesti-leedu sõnaraamat*, Vilnius: Baltic Printing House, 2015.
4. Kasik R. 1996, *Eesti keele sõnatuletus*, Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastuse trükikoda
5. LKE – *Lietuvių kalbos enciklopedija*, red. V. Ambrazas, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas, 1999.
6. Paulauskienė A. 1994, *Lietuvių kalbos morfologija. Paskaitos lituanistams*, Vilnius: Mokslo ir enciklopedijų leidykla
7. Tauli V. 1973, *Standard Estonian Grammar. Part I: Phonology, morphology, word-formation*, Uppsala: Almqvist & Wiksell.
8. Urbutis V. 1978, *Žodžių darybos teorija*, Vilnius: Mokslas

6. Santrauka

Priesaginė žodžių daryba lietuvių ir estų kalbose yra vienas iš pagrindinių žodžių darybos būdų. Šio darbo tikslas – nustatyti, kokias estiškas vedinių priesagas atitinka lietuvių kalbos priesagos. Tyrimo medžiagą sudaro 314 estų kalbos priesaginių daiktavardžių vedinių, 87 priesaginiai būdvardžių vediniai ir 46 priesaginiai veiksmažodžių vediniai bei jų vertimai į lietuvių kalbą. Išanalizavus tiriamą medžiagą – „Estų-lietuvių kalbų žodyną“ (2015, Tiina Kattel, Giedrė Priks, Reda Šmitaitė), paaiškėjo, kad 14 lietuvių kalbos priesagų atitinka 9 estų kalbos priesagas daiktavardžių vediniuose, 9 lietuvių kalbos priesagos atitinka 5 estų kalbos priesagas būdvardžių vediniuose ir 6 lietuvių kalbos priesagos atitinka 10 estų kalbos priesagų veiksmažodžių vediniuose. Daugiausia priesagų atitikmenų daiktavardiniuose vediniuose turi lietuvių kalbos priesaga *-imas/-ymas* (atitinka 4 estų kalbos priesagas), o daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-us* (atitinka 6 lietuvių priesagas). Būdvardiniuose vediniuose daugiausia estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesaga *-ingas*, *-a* (atitinka 5 estų kalbos priesagas), o daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-ne* (atitinka 8 lietuvių priesagas). Veiksmažodiniuose vediniuose daugiausia estiškų priesagų atitikmenų turi lietuvių kalbos priesaga *-inti* (atitinka 6 estų kalbos priesagas), o daugiausia lietuviškų priesagų atitikmenų turi estų priesaga *-sta-* (atitinka 5 lietuvių priesagas).

Summary

Suffixed word building in Lithuanian and Estonian language is one of the main ways of word formation. The aim of this project is to establish which Estonian suffixes derivatives meet the Lithuanian language suffix. The study material consists of 314 Estonian suffixed noun derivatives, 87 suffixed adjective derivatives and 46 suffixed verb derivatives and their translations into Lithuanian language. The analysis of ‘Estonian – Lithuanian dictionary’ (2015, Tiina Kattel, Giedrė Priks, Reda Šmitaitė) showed that 14 Lithuanian language suffixes correspond to 9 Estonian suffixed noun derivatives, 9 Lithuanian language suffixes correspond to 5 Estonian suffixed adjective derivatives and 6 of the Lithuanian language suffixes correspond to 10 Estonian suffixed verb derivatives. Most matches of suffixes in noun derivatives of Lithuanian language would be suffix *-imas/-ymas* (equivalent to 4 Estonian suffixes), but it is Estonian suffix *-us* (equivalent to 6 Lithuanian suffixes) that has the most matches of Lithuanian suffixes. Most matches of Estonian suffixes in adjective derivatives would be Lithuanian suffixes such as *-ingas*, *-a* (equivalent to 5 suffixes of Estonian language), but the absolute most matches of Lithuanian suffixes to have is an

Estonian suffix *-ne* (equivalent to 8 Lithuanian suffixes). Lithuanian language suffix *-inti* (equivalent to 6 Estonian suffixes) has the most matches to suffixes of Estonian verbal derivatives, but the most Lithuanian matches of suffixes to have would be Estonian suffix *-sta-* (equivalent to 5 Lithuanian suffixes).

7. Priedas

Priede yra pateikiami visi priesagų vediniai, rasti nagrinėjamame „Estų-lietuvių kalbų žodyne“. Vediniai suskirstyti pagal tai, kokiai kalbos daliai jie priklauso: daiktavardžių, būdvardžių ir veiksmažodžių vediniai. Taip pat yra suskirstyti pagal priesagų atitikmenis – pirmiausiai pateikiama lietuvių kalbos priesaga, o šalia – ją atitinkanti estų kalbos priesaga.

7.1. Priesaginiai daiktavardžiai

-ėjas, -a : -ja

1. *atlik-ėjas, -a* (← *‘atlikti, atlik-o’*) : *esine-ja* (← *esine-ma ‘atlikti’*)
2. *gav-ėjas, -a* (← *‘gauti, gav-o’*) : *saa-ja* (← *saa-ma ‘gauti’*)
3. *gyn-ėjas, -a* (← *‘ginti, gyn-ė’*) : *kaits-ja* (← *kaits-ma ‘ginti’*)
4. *padav-ėjas, -a* (← *‘paduoti, padav-ė’*) : *ettekand-ja* (← *ette kand-ma ‘atlikti, pranešti’*)
5. *pardav-ėjas, -a* (← *‘parduoti, pardav-ė’*) : *müü-ja* (← *müü-ma ‘parduoti’*)
6. *patar-ėjas, -a* (← *‘patarti, patar-ė’*) : *nõusta-ja* (← *nõusta-ma ‘patarti’*)
7. *pirk-ėjas, -a* (← *‘pirkti, pirk-o’*) : *ost-ja* (← *ost-ma ‘pirkti’*)
8. *rēm-ėjas, -a* (← *‘remti, rēm-ė’*) : *toeta-ja* (← *toeta-ma ‘remti’*)
9. *rink-ėjas, -a* (← *‘rinkti, rink-o’*) : *vali-ja* (← *vali-ma ‘rinkti’*)
10. *šok-ėjas, -a* (← *‘šokti, šok-o’*) : *tantsi-ja* (← *tantsi-ma ‘šokti’*)
11. *tyr-ėjas, -a* (← *‘tirti, tyr-ė’*) : *uuri-ja* (← *uuri-ma ‘tirti’*)
12. *ved-ėjas, -a* (← *‘vesti, ved-ė’*) : *juhata-ja* (← *juhata-ma ‘vesti’*)
13. *veik-ėjas, -a* (← *‘veikti, veik-ė’*) : *tegi-ja* (← *tege-ma ‘veikti’*)
14. *vert-ėjas, -a* (← *‘versti, vert-ė’*) : *tõlki-ja* (← *tõlki-ma ‘versti’*)
15. *žaid-ėjas, -a* (← *‘žaisti, žaid-ė’*) : *mängi-ja* (← *mängi-ma ‘žaisti’*)

-ienė : -nna

1. *karal-ienė* (← *karal-ius*) : *kuninga-nna* (← *kuningas, kuninga ‘karalius’*)

-ietis, -ė : -lane

1. *amerik-ietis, -ė* (← *Amerik-a*) : *ameerik-lane* (← *Ameerik-a ‘Amerika’*)
2. *europ-ietis, -ė* (← *Europ-a*) : *euroop-lane* (← *Euroop-a ‘Europa’*)
3. *užsien-ietis, -ė* (← *užsien-is*) : *välismaa-lane* (← *välismaa ‘užsienis’*)

-iklis : -ja

1. *rod-iklis* (← *rod-yti*) : *näita-ja* (← *näita-ma* ‘rodyti’)
2. (*vandens*) *skait-iklis* (← *skait-yti* ‘skaičiuoti’) : *veemõõt-ja* (← *vesi, vee* ‘vanduo’ + *mõõt-ma* ‘matuoti’)

-imas/-ymas: -k

1. *atēj-imas* (← *ateiti, atēj-o*) : *tule-k* (← *tule-ma* ‘ateiti’)
2. *buv-imas* (*būti, buv-o*) : *ole-k* (*ole-ma* ‘būti’)
3. *ēj-imas* (*eiti, ēj-o*) : *mine-k* (*mine-ma* ‘eiti’)
4. *gēr-imas* (*gerti, gēr-ē*) : *joo-k* (*joo-ma* ‘gerti’)
5. *judēj-imas* (*judēti, judēj-o*) : *kāi-k* (*kāi-ma* ‘judēti’)
6. *pardav-imas* (*parduoti, pardav-ē*) : *müü-k* (*müü-ma* ‘parduoti’)
7. *pasirink-imas* (*pasitinkti, pasirink-o*) : *vali-k* (*vali-ma* ‘pasirinkti’)
8. *plit-imas* (← *plisti, plit-o*) : *levi-k* (← *levi-ma* ‘plisti’)
9. *prarad-imas* (*prarasti, prarad-o*) : *löö-k* (*löö-ma* ‘mušti trekti’)
10. *susirink-imas* (*susirinkti, susirink-o*) : *koosole-k* (*koos* ‘kartu’ + *ole-ma* ‘būti’)
11. *susitik-imas* (← *susitikti, susitik-o*) : *kokkutule-k* (← *kokku tule-ma* ‘susitikti’)
12. *sutik-imas* (*sutikti, sutik-o*) : *nõusole-k* (*nõus ole-ma* ‘sutikti’)
13. (*už*-)*puol-imas* ((*už*)*pulti, (už*-)*puol-ē*) : *rünna-k* (*ründama, rünna-ta* ‘(už)pulti’)

-imas/-ymas : -mine

1. *apdirb-imas* (← *apdirbti, apdirb-o*) : *töötle-mine* (← *töötle-ma* ‘apdirbti’)
2. *apiplēš-imas* (← *apiplēšti, apiplēš-ē*) : *röövi-mine* (← *röövi-ma* ‘apiplēšti’)
3. (*ap*-)*mokėj-imas* (← (*ap*)*mokėti, (ap)mokėj-o*) : *tasu-mine* (← *tasu-ma* ‘(ap)mokėti’)
4. *apsisprend-imas* (← *apsispręsti, apsisprend-ē*) : *otsusta-mine* (← *otsusta-ma* ‘apsispręsti’)
5. *aptar-imas* (← *aptarti, aptar-ē*) : *aruta-mine* (← *aruta-ma* ‘aptarti’)
6. *atidar-ymas* (← *atidar-yti*) : *ava-mine* (← *ava-ma* ‘atidaryti’)
7. *atkūr-imas* (← *atkurti, atkūr-ē*) : *taasta-mine* (← *taasta-ma* ‘atkurti’)
8. *atlik-imas* (← *atlikti, atlik-o*) : *täit-mine* (← *täit-ma* ‘atlikti’)
9. *atrad-imas* (← *atrasti, atrad-o*) : *avasta-mine* (← *avasta-ma* ‘atrasti’)
10. *atsisak-ymas* (← *atsisak-yti*) : *loobu-mine* (← *loobu-ma* ‘atsisakyti’)
11. *atstat-ymas* (*atstat-yti*) : *taasta-mine* (*taasta-ma* ‘atstatyti’)
12. *atvyk-imas* (← *atvykti, atvyk-o*) : *saabu-mine* (← *saabu-ma* ‘atvykti’)
13. *augin-imas* (← *auginti, augin-o*) : *kasvata-mine* (← *kasvata-ma* ‘auginti’)

14. *augin-imas* (← *auginti*, *augin-o*) : *pida-mine* (← *pid-ama* ‘auginti’)
15. *baig-imas* (← *baigti*, *baig-ė*) : *lõpeta-mine* (← *lõpeta-ma* ‘baigti’)
16. *baud-imas* (← *bausti*, *baud-ė*) : *karista-mine* (← *karista-ma* ‘bausti’)
17. *bėg-imas* (← *bėgti*, *bėg-o*) : *jooks-mine* (← *jooks-ma* ‘bėgti’)
18. *bendrav-imas* (← *bendrauti*, *bendrav-o*) : *suhtle-mine* (← *suhtle-ma* ‘bendrauti’)
19. *buv-imas* (← *būti*, *buv-o*) : *ole-mine* (← *ole-ma* ‘būti’)
20. *dali-j-imas* (← *dalytis*, *dali-j-os*) : *jaga-mine* (← *jaga-ma* ‘dalytis’)
21. *dar-ymas* (*dar-yti*) : *tege-mine* (*tege-ma* ‘daryti’)
22. *didėj-imas* (← *didėti*, *didėj-o*) : *suurene-mine* (← *suurene-ma* ‘didėti’)
23. *didin-imas* (← *didinti*, *didin-o*) : *suurenda-mine* (← *suurenda-ma* ‘didinti’)
24. *ding-imas* (← *dingti*, *ding-o*) : *kadu-mine* (← *kadu-ma* ‘dingti’)
25. *dirb-imas* (← *dirbti*, *dirb-o*) : *tööta-mine* (← *tööta-ma* ‘dirbti’)
26. *ėm-imas* (← *imti*, *ėm-ė*) : *võt-mine* (← *võt-ma* ‘imti’)
27. *formav-imas* (← *formuoti*, *formav-o*) : *kujunda-mine* (← *kujunda-ma* ‘formuoti’)
28. *galvoj-imas* (← *galvoti*, *galvoj-o*) : *mõtle-mine* (← *mõtle-ma* ‘galvoti’)
29. *gamin-imas* (← *gaminti*, *gamin-o*) : *toot-mine* (← *toot-ma* ‘gaminti’)
30. *gaud-ymas* (*gaud-yti*) : *püüid-mine* (*püüid-ma* ‘gaudyti’)
31. *gav-imas* (← *gauti*, *gav-o*) : *saa-mine* (← *saa-ma* ‘gauti’)
32. *gerb-imas* (← *gerbti*, *gerb-ė*) : *lugupida-mine* (← *lugu pida-ma* ‘gerbti’)
33. *gėr-imas* (← *gerti*, *gėr-ė*) : *joo-mine* (← *joo-ma* ‘gerti’)
34. *gerin-imas* (← *gerinti*, *gerin-o*) : *paranda-mine* (← *paranda-ma* ‘gerinti’)
35. *gyn-imas* (← *ginti*, *gyn-ė*) : *kaits-mine* (← *kaits-ma* ‘ginti’)
36. *gyven-imas* (← *gyventi*, *gyven-o*) : *ela-mine* (← *ela-ma* ‘gyventi’)
37. *ieškoj-imas* (← *ieškoti*, *ieškoj-o*) : *otsi-mine* (← *otsi-ma* ‘ieškoti’)
38. *įgij-imas* (← *įgyti*, *įgij-o*) : *komanda-mine* (← *komanda-ma* ‘įgyti’)
39. *įkūr-imas* (← *įkurti*, *įkūr-ė*) : *raja-mine* (← *raja-ma* ‘įkurti’)
40. *įreng-imas* (← *įrengti*, *įreng-ė*) : *paigalda-mine* (← *paigalda-ma* ‘įrengti’)
41. *įsigij-imas* (← *įsigyti*, *įsigij-o*) : *hanki-mine* (← *hanki-ma* ‘įsigyti’)
42. *įstoj-imas* (← *įstoti*, *įstoj-o*) : *astu-mine* (← *astu-ma* ‘įstoti’)
43. *išėj-imas* (← *išeiti*, *išėj-o*) : *lahku-mine* (← *lahku-ma* ‘išeiti’)
44. *išgelbėj-imas* (← *išgelbėti*, *išgelbėj-o*) : *pääst-mine* (← *pääst-ma* ‘išgelbėti’)
45. *išlaik-ymas* (← *išlaik-yti*) : *hoid-mine* (← *hoid-ma* ‘išlaikyti’)
46. *išleid-imas* (← *išleisti*, *išleid-o*) : *ilmu-mine* (← *ilmu-ma* ‘pasirodyti, būti išleistam’)
47. *išman-ymas* (*išman-yti*) : *tund-mine* (*tund-ma* ‘išmanyti’)

48. *išsaugoj-imas* (← *išsaugoti, išsaugoj-o*) : *hoid-mine* (← *hoid-ma* ‘išsaugoti’)
49. *išsigelbėj-imas* (← *išsigelbėti, išsigelbėj-o*) : *pääse-mine* (← *pääse-ma* ‘išsigelbėti’)
50. *judėj-imas* (← *judėti, judėj-o*) : *liiku-mine* (← *liiku-ma* ‘judėti’)
51. *kalbėj-imas* (← *kalbėti, kalbėj-o*) : *rääki-mine* (← *rääki-ma* ‘kalbėti’)
52. *kėl-imas* (← *kelti, kėl-ė*) : *tõst-mine* (← *tõst-ma* ‘kelti’)
53. *kirp-imas* (← *kirpti, kirp-o*) : *lõika-mine* (← *lõika-ma* ‘kirpti’)
54. *klaus-ymas* (← *klaus-yti*) : *kuula-mine* (← *kuula-ma* ‘klausyti’)
55. *koncertav-imas* (← *koncertuoti, koncertav-o*) : *esine-mine* (← *esine-ma* ‘koncertuoti’)
56. *kraust-ymasis* (← *kraust-ytis*) : *koli-mine* (← *koli-ma* ‘kraustyti’)
57. *kreip-imas* (← *kreiptis, kreip-ėsi*) : *pöörd-mine* (← *pöörd-ma* ‘kreiptis’)
58. *lank-ymas* (← *lank-yti*) : *kūlasta-mine* (← *kūlasta-ma* ‘lankyti’)
59. *mąst-ymas* (← *mąst-yti*) : *mõtle-mine* (← *mõtle-ma* ‘mąstyti’)
60. *matav-imas* (← *matuoti, matav-o*) : *mõõt-mine* (← *mõõt-ma* ‘matuoti’)
61. *mažė-jimas* (← *mažėti, mažėj-o*) : *vähene-mine* (← *vähene-ma* ‘mažėti’)
62. *met-imas* (← *mesti, met-ė*) : *loobu-mine* (← *loobu-ma* ‘mesti’)
63. *mezg-imas* (← *megzti, mezg-ė*) : *kudu-mine* (← *kudu-ma* ‘megzti’)
64. *mokė-jimas* (← *mokėti, mokėj-o*) : *maks-mine* (← *maks-ma* ‘mokėti’)
65. *mok-ymas* (*mok-yti*) : *õpeta-mine* (*õpeta-ma* ‘mokyti’)
66. *mok-ymasis* (*mok-ytis*) : *õppi-mine* (*õppi-ma* ‘mokyti’)
67. *nebu-imas* (← *nebūti, nebu-o*) : *puudu-mine* (← *puudu-ma* ‘nebūti’)
68. *organizav-imas* (← *organizuoti, organizavo-o*) : *korralda-mine* (← *korralda-ma* ‘organizuoti’)
69. *padėj-imas* (← *padėti, padėj-o*) : *aita-mine* (← *aita-ma* ‘padėti’)
70. *(pa)keit-imas* (← *(pa)keisti, (pa)keit-ė*) : *muut-mine* (← *muut-ma* ‘(pa)keisti’)
71. *(pa)keit-imas* (← *(pa)keisti, (pa)keit-ė*) : *vaheta-mine* (← *vaheta-ma* ‘(pa)keisti’)
72. *palaik-ymas* (*palaik-yti*) : *toeta-mine* (*toeta-ma* ‘palaikyti’)
73. *pardav-imas* (← *parduoti, pardav-ė*) : *müü-mine* (← *müü-ma* ‘parduoti’)
74. *parkav-imas* (← *parkuotis, parkav-o*) : *parki-mine* (← *parki-ma* ‘parkuotis’)
75. *(pa)ruoš-imas* (← *(pa)ruošti, (pa)ruoš-ė*) : *valmista-mine* (← *valmista-ma* ‘(pa)ruošti’)
76. *pasikeit-imas* (← *pasikeisti, pasikeit-ė*) : *muutu-mine* (← *muutu-ma* ‘pasikeisti’)
77. *pasiūl-ymas* (← *pasiūl-yti*) : *pakku-mine* (← *pakku-ma* ‘pasiūlyti’)
78. *patar-imas* (← *patarti, patar-ė*) : *nõusta-mine* (← *nõusta-ma* ‘parati’)
79. *patenkin-imas* (← *patenkinti, patenkin-o*) : *rahulda-mine* (← *rahulda-ma* ‘patenkinti’)
80. *patikrin-imas* (← *patiktinti, patikrin-o*) : *kontrolli-mine* (← *kontrolli-ma* ‘patikrinti’)

81. *pavėlav-imas* (← *pavėluoti, pavėlavo-o*) : *hiline-mine* (← *hiline-ma* ‘pavėluoti’)
82. *pažeid-imas* (← *pažeisti, pažeid-ė*) : *rikku-mine* (← *rikku-ma* ‘pažeisti’)
83. *pažin-imas* (← *pažinti, pažin-o*) : *tund-mine* (← *tund-ma* ‘pažinti’)
84. *pild-ymas/Vykd-ymas* (*pild-yti, vykd-yti*) : *tāit-mine* (*tāit-ma* ‘pildyti’)
85. *pirk-imas* (← *pirkti, pirk-o*) : *ost-mine* (← *ost-ma* ‘pirkti’)
86. *pjov-imas* (← *pjauti, pjov-ė*) : *lōika-mine* (← *lōika-ma* ‘pjauti’)
87. *plauk-imas* (← *plaukti, plauk-ė*) : *uju-mine* (← *uju-ma* ‘plaukti’)
88. *plėtoj-imas* (← *plėtoti, plėtoj-o*) : *arenda-mine* (← *arenda-ma* ‘plėtoti’)
89. *pradėj-imas* (← *pradėti, pradėj-o*) : *alusta-mine* (← *alusta-ma* ‘pradėti’)
90. *praktikav-imas* (← *praktikuotis, praktikav-osi*) : *harjuta-mine* (← *harjuta-ma* ‘praktikuotis’)
91. *prarad-imas* (← *prarasti, prarad-o*) : *kaota-mine* (← *kaota-ma* ‘prarasti’)
92. *ppraus-imas* (← *praustis, praus-ėsi*) : *pese-mine* (← *pese-ma* ‘praustis’)
93. *priēm-imas* (← *priimti, priēm-ė*) : *vastuvōt-mine* (← *vastu vōt-ma* ‘priimti’)
94. *priklaus-ymas* (← *priklaus-yti*) : *kuulu-mine* (← *kuulu-ma* ‘priklausyti’)
95. *prisijung-imas* (← *prisijungti, prisijung-ė*) : *liitu-mine* (← *liitu-ma* ‘prisijungti’)
96. *pristat-ymas* (*pristat-yti*) : *tutvusta-mine* (*tutvusta-ma* ‘pristatyti’)
97. *rad-imas* (← *rasti, rad-o*) : *leid-mine* (← *leid-ma* ‘rasti’)
98. *raš-ymas* (← *raš-yti*) : *kirjuta-mine* (← *kirjuta-ma* ‘rašyti’)
99. *regėj-imas* (← *regėti, regėj-o*) : *nāge-mine* (← *nāge-ma* ‘regėti’)
100. *reikalav-imas* (← *reikalauti, reikalav-o*) : *nōud-mine* (← *nōud-ma* ‘reikalauti’)
101. *rēm-imas* (← *remti, rēm-ė*) : *toeta-mine* (← *toeta-ma* ‘remti’)
102. *rink-imas* (← *rinkti, rin-ko*) : *kogu-mine* (← *kogu-ma* ‘rinkti’)
103. *rink-imas* (← *rinkti, rink-o*) : *korja-mine* (← *korja-ma* ‘rinkti’)
104. *rink-imas* (← *rinkti, rink-o*) : *vali-mine* (← *vali-ma* ‘rinkti’)
105. *rūk-ymas* (*rūk-yti*) : *suitseta-mine* (*suitseta-ma* ‘rūkyti’)
106. *rūpin-imas* (← *rūpintis, rūpin-osi*) : *hoolitse-mine* (← *hoolitse-ma* ‘rūpintis’)
107. *siunt-imas* (← *siųsti, siunt-ė*) : *saat-mine* (← *saat-ma* ‘siųsti’)
108. *siuv-imas* (← *siūti, siuv-o*) : *ōmble-mine* (← *ōmble-ma* ‘siūti’)
109. *skait-ymas* (← *skait-yti*) : *luge-mine* (← *luge-ma* ‘skaityti’)
110. *spausdin-imas* (← *spausdinti, spausdin-o*) : *avalda-mine* (← *avalda-ma* ‘spausdinti’)
111. *stat-ymas* (← *stat-yti*) : *ehita-mine* (← *ehita-ma* ‘statyti’)
112. *stat-ymas* (*stat-yti*) : *raja-mine* (*raja-ma* ‘statyti’)
113. *steng-imas* (← *stengtis, steng-ėsi*) : *pūūd-mine* (← *pūūd-ma* ‘stengtis’)

114. *stoj-imas* (← *stoti, stoj-o*) : *sisseastu-mine* (← *sisse astu-ma* ‘*stoti*’)
115. *sudar-yimas* (*sudar-yti*) : *sõlmi-mine* (*sõlmi-ma* ‘*sudaryti*’)
116. *sudar-yimas* ← (*sudar-yti*) : *koosta-mine* (← *koosta-ma* ‘*sudaryti*’)
117. *(su)kūr-imas* (← (*su*)*kurti, (su)kūr-ē*) : *loo-mine* (← *loo-ma* ‘(*su*)*kurti*’)
118. *supažindin-imas* (← *susipažinti, supažindin-o*) : *tutvusta-mine* (← *tutvusta-ma* ‘*supažindinti*’)
119. *susitik-imas* (← *susitikti, susitik-o*) : *kohtu-mine* (← *kohtu-ma* ‘*susitikti*’)
120. *suteik-imas* (← *suteikti, suteik-ē*) : *and-mine* (← *and-ma* ‘*suteikti*’)
121. *švent-imas* (← *švēsti, švent-ē*) : *tāhista-mine* (← *tāhista-ma* ‘*švēsti*’)
122. *tais-yimas* (*tais-yti*) : *paranda-mine* (*paranda-ma* ‘*taisyti*’)
123. *tęs-imas* (← *tęsti, tęs-ē*) : *jātka-mine* (← *jātka-ma* ‘*tęsti*’)
124. *tyrinėj-imas* (← *tyrinėti, tyrinėj-o*) : *uuri-mine* (← *uuri-ma* ‘*tyrinėti*’)
125. *tvark-yimas* (← *tvark-yti*) : *korista-mine* (← *korista-ma* ‘*tvarkyti*’)
126. *uždar-yimas* (*uždar-yti*) : *sulge-mine* (*sulge-ma* ‘*uždaryti*’)
127. *užsiēm-imas* (← *užsiimti, užsiēm-ē*) : *ettevõdt-mine* (← *ette võdt-ma* ‘*užsiimti*’)
128. *užsiēm-imas* (← *užsiimti, užsiēm-ē*) : *tege-mine* (← *teg-ema* ‘*užsiimti*’)
129. *vadovav-imas* (← *vadovauti, vadovav-o*) : *juhti-mine* (← *juhti-ma* ‘*vadovauti*’)
130. *vaikščioj-imas* (← *vaikščioti, vaikščioj-o*) : *kāi-mine* (← *kāi-ma* ‘*vaikščioti*’)
131. *vald-yimas* (← *vald-yti*) : *juhti-mine* (← *juhti-ma* ‘*valdyti*’)
132. *vald-yimas* (*vald-yti*) : *valitse-mine* (*valitse-ma* ‘*valdyti*’)
133. *valg-yimas* (*valg-yti*) : *söö-mine* (*söö-ma* ‘*valgyti*’)
134. *val-yimas* (*val-yti*) : *puhasta-mine* (*puhasta-ma* ‘*valyti*’)
135. *vartoj-imas* (← *vartoti, vartoj-o*) : *tarbi-mine* (← *tarbi-ma* ‘*vartoti*’)
136. *važiav-imas* (← *važiuoti, važiav-o*) : *sõit-mine* (← *sõit-ma* ‘*važiuoti*’)
137. *vertin-imas* (← *vertinti, vertin-o*) : *hinda-mine* (← *hinda-ma* ‘*vertinti*’)
138. *viešpatav-imas* (← *viešpatauti, viešpatav-o*) : *valitse-mine* (← *valitse-ma* ‘*viešpatauti*’)
139. *vyk-imas* (← *vykti, vyk-o*) : *toimu-mine* (← *toimu-ma* ‘*vykti*’)
140. *žaid-imas* (← *žaisti, žaid-ē*) : *māngi-mine* (← *māngi-ma* ‘*žaisti*’)
141. *žinoj-imas* (← *žinoti, žinoj-o*) : *tead-mine* (← *tead-ma* ‘*žinoti*’)
142. *žud-yimas* (*žud-yti*) : *tap-mine* (*tap-ma* ‘*žudyti*’)

-imas/-ymas: -u

1. *buv-imas* (← *būti, buv-o*) : *olemasolu* (← *olemas + ole-ma* ‘*būti*’)

2. *gaben-imas* (← *gabenti, gaben-o*) : *ved-u* (← *veda-ma* ‘gabenti’)
3. *gyven-imas* (← *gyventi, gyven-o*) : *elu* (← *ela-ma* ‘gyventi’)
4. *nusikalt-imas* (← *nusikalsti, nusikalt-o*) : *kuriteg-u* (*kuri* ‘pyktis, blogis’ + *tege-ma* ‘daryti’)
5. *nusiteik-imas* (← *nusiteikti, nusiteik-ë*) : *meeleol-u* (← *meel, meele* ‘nuotaika’ + *ole-ma* ‘būti’)
6. *pasakoj-imas* (← *pasakoti, pasakoj-o*) : *lugu* (← *luge-ma* ‘skaityti’)
7. *susikaup-imas* (← *susikaupti, susikaup-ë*) : *tähelepanu* (← *tähele pane-ma* ‘pastebėti, įsidėmėti’)

-imas/-ymas: -us

1. *apibūdin-imas* (← *apibūdinti, apibūdin-o*) : *kirjeld-us* (← *kirjelda-ma* ‘apibūdinti’)
2. *apraš-ymas* (← *apraš-yti*) : *kirjeld-us* (← *kirjelda-ma* ‘aprašyti’)
3. *apsirik-imas* (← *apsirikti, apsirik-o*) : *eksit-us* (← *eksita-ma* ‘apsirikti’)
4. *apstat-ymas* (← *apstat-yti*) : *sisust-us* (← *sisusta-ma* ‘apstatyti’)
5. *aptar-imas* (← *aptarti, aptar-ë*) : *arutl-us* (← *arutle-ma* ‘aptarti’)
6. *aptarnav-imas* (← *aptarnauti, aptarnavo-o*) : *teenind-us* (← *teeninda-ma* ‘aptarnauti’)
7. *atlik-imas* (← *atlikti, atlik-o*) : *esit-us* (← *esita-ma* ‘atlikti’)
8. *atnauj-in-imas* (← *atnaujinti, atnauj-in-o*) : *uuend-us* (← *uuenda-ma* ‘atnaujinti’)
9. *atsak-ymas* (← *atsak-yti*) : *lahend-us* (← *lahenda-ma* ‘spęsti, nutarti’)
10. *atsak-ymas* (← *atsak-yti*) : *vast-us* (← *vasta-ma* ‘atsakyti’)
11. *atsipraš-ymas* (← *atsipraš-yti*) : *vaband-us* (← *vabanda-ma* ‘atsiprašyti’)
12. *auklėj-imas* (*auklėti, auklėj-o*) : *kasvat-us* (← *kasvata-ma* ‘auklėti’)
13. *balsav-imas* (← *balsuoti, balsav-o*) : *häälet-us* (← *hääleta-ma* ‘balsuoti’)
14. *band-ymas* (← *band-yti*) : *katset-us* (← *katseta-ma* ‘bandyti’)
15. *draud-imas* (← *drausti, draud-ë*) : *kindlust-us* (← *kindlusta-ma* ‘drausti’)
16. *grasin-imas* (← *grasinti, grasin-o*) : *ähvard-us* (← *ähvarda-ma* ‘grasinti’)
17. *įgalioj-imas* (← *įgalioti, įgalioj-o*) : *volit-us* (← *volita-ma* ‘įgalioti’)
18. *įsak-ymas* (← *įsak-yti*) : *määr-us* (← *määra-ma* ‘įsakyti’)
19. *įsivaizdav-imas* (← *įsivaizduoti, įsivaizdav-o*) : *ettekujut-us* (← *ette kujutama* ‘įsivaizduoti’)
20. *įtar-imas* (← *įtarti, įtar-ë*) : *kahtl-us* (← *kahtle-ma* ‘įtarti’)
21. *kaltin-imas* (← *kaltinti, kaltin-o*) : *süüdist-us* (← *süüdista-ma* ‘kaltinti’)
22. *klaus-imas* (← *klausti, klaus-ë*) : *küsim-us* (← *küsima* ‘klausti’)
23. *krit-imas* (← *kristi, krit-o*) : *lang-us* (← *lange-ma* ‘kristi’)
24. *liudij-imas* (← *liudyti, liudij-o*) : *tunnist-us* (← *tunnista-ma* ‘liudyti’)

25. *mokēj-imas* (← *mokēti, mokēj-o*) : *osk-us* (← *oska-ma* ‘mokēti’)
26. *naudoj-imas* (← *naudoti, naudoj-o*) : *kasut-us* (← *kasuta-ma* ‘naudoti’)
27. *nurod-ymas* (← *nurod-yti*) : *korrald-us* (← *korralda-ma* ‘organizuoti, rengti’)
28. *nusiskund-imas* (← *nusiskūsti, nusiskund-ē*) : *kaeb-us* (← *kaeba-ma* ‘nusiskūsti’)
29. *nusteb-imas* (← *nustebti, nusteb-o*) : *ūllat-us* (← *ūllatu-ma* ‘nustebti’)
30. *nutar-imas* (← *nutarti, nutar-ē*) : *määr-us* (← *määra-ma* ‘nutarti’)
31. *paaiškin-imas* (← *paaiškinti, paaiškin-o*) : *põhjend-us* (← *põhjenda-ma* ‘paaiškinti’)
32. *paaiškin-imas* (← *paaiškinti, paaiškin-o*) : *selelet-us* (← *seleta-ma* ‘paaiškinti’)
33. *paaiškin-imas* (← *paaiškinti, paaiškin-o*) : *selgit-us* (← *selgita-ma* ‘paaiškinti’)
34. *(pa-)keit-imas* (← *(pa-)keisti, (pa)keit-ē*) : *vahet-us* (← *vaheta-ma* ‘(pa)keisti’)
35. *palaik-ymas* (← *palaik-yti*) : *toet-us* (← *toeta-ma* ‘palaikyti’)
36. *palygin-imas* (← *palyginti, palygin-o*) : *võrdl-us* (← *võrdle-ma* ‘palyginti’)
37. *(pa-)mok-ymas* (← *(pa-)mok-yti*) : *õpet-us* (← *õpeta-ma* ‘(pa)mokyti’)
38. *papild-ymas* (← *papild-yti*) : *täiend-us* (← *täienda-ma* ‘papildyti’)
39. *pareišk-imas* (← *pareikšti, pareišk-ē*) : *avald-us* (← *avalda-ma* ‘pareikšti’)
40. *parod-ymas* (← *parod-yti*) : *tunnist-us* (← *tunnista-ma* ‘parodyti’)
41. *pasiek-imas* (← *pasiekti, pasiek-ē*) : *saavut-us* (← *saavuta-ma* ‘pasiekti’)
42. *pasireng-imas* (← *pasirengti, pasireng-ē*) : *ettevalmist-us* (← *ette valmista-ma* ‘pasirengti’)
43. *pasitikē-jimas* (← *pasitikēti, pasitikēj-o*) : *usald-us* (← *usalda-ma* ‘pasitikēti’)
44. *pastat-ymas* (← *pastat-yti*) : *lavast-us* (← *lavasta-ma* ‘pastatyti’)
45. *patais-ymas* (← *patais-yti*) : *parand-us* (← *paranda-ma* ‘pataisyti’)
46. *patar-imas* (← *patarti, patar-ē*) : *õpet-us* (← *õpeta-ma* ‘mokyti’)
47. *patar-imas* (← *patarti, patar-ē*) : *soovit-us* (← *soovita-ma* ‘patarti’)
48. *patin-imas* (← *patinti, patin-o*) : *paistet-us* (← *paisteta-ma* ‘patinti’)
49. *patvirtin-imas* (← *patvirtinti, patvirtin-o*) : *kinnit-us* (← *kinnita-ma* ‘patvirtinti’)
50. *pavad-in-imas* (← *pavadinti, pavad-in-o*) : *nimet-us* (← *nimeta-ma* ‘pavadinti’)
51. *perspēj-imas* (← *perspēti, perspēj-o*) : *hoiat-us* (← *hoiata-ma* ‘perspēti’)
52. *prarad-imas* (← *prarasti, prarad-o*) : *kaot-us* (← *kaota-ma* ‘prarasti’)
53. *praš-ymas* (← *praš-yti*) : *avald-us* (← *avalda-ma* ‘pareikšti, išleisti’)
54. *praš-ymas* (← *praš-yti*) : *taotl-us* (← *taotle-ma* ‘prašyti’)
55. *pripažin-imas* (← *pripažinti, pripažin-o*) : *tunnust-us* (← *tunnusta-ma* ‘pripažinti’)
56. *prisimin-imas* (← *prisiminti, prisimin-ē*) : *mālest-us* (← *mālesta-ma* ‘prisiminti’)
57. *skelb-imas* (← *skelbti, skelb-ē*) : *kuulut-us* (← *kuuluta-ma* ‘skelbti’)
58. *sprend-imas* (← *sprēsti, sprend-ē*) : *lahend-us* (← *lahenda-ma* ‘sprēsti’)

59. *sprog-imas* (← *sprogti, sprog-o*) : *plahvat-us* (← *plahvata-ma* ‘sprogti’)
60. *stat-yimas* (← *stat-yti*) : *pan-us* (← *pane-ma* ‘statyti’)
61. *suman-yimas* (← *suman-yti*) : *algat-us* (← *algata-ma* ‘pradėti, inicijuoti’)
62. *susisiek-imas* (← *susisiekti, susisiek-ė*) : *ūhend-us* (← *ūhenda-ma* ‘susisiekti’)
63. *sužaloj-imas* (← *sužaloti, sužaloj-o*) : *vigast-us* (← *vigasta-ma* ‘sužaloti’)
64. *svarst-yimas* (← *svarst-yti*) : *arutl- us* (← *arutle-ma* ‘svarstyti’)
65. *sveikin-imas* (← *sveikinti, sveikin-o*) : *ōnnitl-us* (← *ōnnitle-ma* ‘sveikinti’)
66. *sveikin-imas* (← *sveikinti, sveikin-o*) : *tervit-us* (← *tervita-ma* ‘sveikinti’)
67. *tar-imas* (← *tarti, tar-ė*) : *hāāld-us* (← *hāālda-ma* ‘tarti’)
68. *tyr-imas* (← *tirti, tyr-ė*) : *katset-us* (← *katseta-ma* ‘bandyti, eksperimentuoti’)
69. *tyr-imas* (← *tirti, tyr-ė*) : *uurim-us* (← *uuri-ma* ‘tirti’)
70. *užsak-yimas* (← *užsak-yti*) : *tellim-us* (← *telli-ma* ‘užsakyti’)
71. *užsiēm-imas* (← *užsiimti, užsiēm-ė*) : *tegev-us* (← *tege-ma* ‘užsiimti’)
72. *vald-yimas* (← *vald-yti*) : *valits-us* (← *valitse-ma* ‘valdyti’)

-ininkas, -ė : -nik

1. *men-ininkas, -ė* (← *men-as*) : *kunst-nik* (← *kunst* ‘menas’)
2. *nuom-ininkas, -ė* (← *nuom-a*) : *ūūr-nik* (← *ūūr* ‘nuoma’)
3. *polic-ininkas, -ė* (← *polic-ija*) : *politsei-nik* (← *politsei* ‘policija’)
4. *ūk-ininkas, -ė* (← *ūk-is*) : *talū-nik* (← *talū* ‘ūkis’)

-inys : -is

1. *raš-inys* (← *raš-ė*) : *kirjut-is* (← *kirjuta-ma* ‘rašyti’)
2. *stat-inys* (← *stat-ė*) : *ehit-is* (← *ehita-ma* ‘statyti’)

-yba (-os) : -us

1. *der-ybos* (← *der-ėtis*) : *kōnel-us* (← *kōnele-ma* ‘derėtis’)
2. *skyr-ybos* (← *skirtis, skyr-ėsi*) : *lahut-us* (← *lahuta-ma* ‘skirtis’)
3. *stat-yba* (← *stat-yti*) : *ehit-us* (← *ehita-ma* ‘statyti’)
4. *vald-yba* (← *vald-yti*) : *juhat-us* (← *juhata-ma* ‘valdyti’)
5. *varž-ybos* (← *varž-ytis*) : *vōistl-us* (← *vōistle-ma* ‘varžytis’)

-ybė : -us

1. *būtin-ybė* (← *būtin-as*) : *vajalikk-us* (← *vajalik* ‘būtinasis’)

2. *ījym-ybē* (← *ījym-us*) : *kuuls-us* (← *kuulus, kuuls-a* 'ījymus')
3. *nepriklausom-ybē* (← *nepriklausom-as*) : *iseseisv-us* (← *iseseisev* 'nepriklausomas')
4. *priklausom-ybē* (← *priklausom-as*) : *sōltuv-us* (← *sōltuv* 'priklausomas')
5. *real-ybē* (← *real-us*) : *tegelikk-us* (← *tegelik* 'realus')
6. *silpn-ybē* (← *silpn-as*) : *nōrk-us* (← *nōrk* 'silpnas')
7. *stipr-ybē* (← *stipr-us*) : *tugev-us* (← *tugev* 'stiprus')
8. *teis-ybē* (*teis-us*) : *ōig-us* (*ōige* 'teisus')

-ykla : -us

1. *leid-ykla* (← *leid-o*) : *kirjast-us* (← *kirjasta-ma* 'leisti')

-tojas, -a : -ja

1. *auklē-tojas, -a* (← 'auklē-ti') : *kasvata-ja* (← *kasvata-ma* 'auklēti')
2. *darbuo-tojas, -a* (← 'darbuo-tis') : *tōōta-ja* (← *tōōta-ma* 'dirbti, darbuotis')
3. *gamin-tojas, -a* (← 'gamin-ti') : *toot-ja* (← *toot-ma* 'gaminti')
4. *kalbē-tojas, -a* (← 'kalbē-ti') : *kōnele-ja* (← *kōnele-ma* 'kalbėti')
5. (*klasēs*) *auklē-tojas, -a* (← 'auklē-ti') : *klassijuhata-ja* (← *juhata-ma* 'auklēti')
6. *klausy-tojas, -a* (← 'klausy-ti') : *kuula-ja* (← *kuula-ma* 'klausyti')
7. *lanky-tojas, -a* (← 'lanky-ti') : *kūlasta-ja* (← *kūlasta-ma* 'lankyti')
8. *liudy-tojas, -a* (← 'liudy-ti') : *tunnista-ja* (← *tunnista-ma* 'liudyti')
9. *mokē-tojas, -a* (← 'mokē-ti') : *maks-ja* (← *maks-ma* 'mokėti')
10. *moky-tojas, -a* (← 'moky-ti') : *ōpeta-ja* (← *ōpeta-ma* 'mokyti')
11. *naudo-tojas, -a* (← 'naudo-ti') : *kasuta-ja* (← *kasuta-ma* 'naudoti')
12. *nugalē-tojas, -a* (← 'nugalē-ti') : *vōit-ja* (← *vōit-ma* 'nugalėti')
13. *pralaimē-tojas, -a* (← 'pralaimē-ti') : *kaota-ja* (← *kaota-ma* 'pralaimėti')
14. *skaity-tojas, -a* (← 'skaity-ti') : *luge-ja* (← *luge-ma* 'skaityti')
15. *slaugy-tojas, -a* (← 'slaugy-ti') : *hoolda-ja* (← *hoolda-ma* 'slaugyti')
16. *staty-tojas, -a* (← 'staty-ti') : *lavasta-ja* (← *lavasta-ma* 'statyti')
17. *tyrinē-tojas, -a* (← 'tyrinē-ti') : *uuri-ja* (← *uuri-ma* 'tyrinėti')
18. *valy-tojas, -a* (← 'valy-ti') : *korista-ja* (← *korista-ma* 'valyti')
19. *varto-tojas, -a* (← 'varto-ti') : *tarbi-ja* (← *tarbi-ma* 'vartoti')
20. *važiuo-tojas, -a* (← 'važiuo-ti') : *sōit-ja* (← *sōit-ma* 'važiuoti')

-tukas : -ja

1. *drož-tukas* (← *drož-ti*) : *pliiatsiterita-ja* (← *pliiats* 'pieštukas' + *terita-ma* 'drožti')

-uma : -us

1. *tol-uma* (← *tol-im-as*, *tol -esn-is*) : *kaug-us* (← *kaug-e* 'tolimas')

-umas : -us

1. *aišk-umas* (← *aišk-us*) : *selg-us* (← *selge* 'aiškus')
2. *aktyv-umas* (← *aktyv-us*) : *aktiivs-us* (← *aktiiv-ne* 'aktyvus')
3. *art-umas* (← *art-im-as*, *art-esn-is*) : *lāhed-us* (← *lāheda-ne* 'artimas')
4. *būtin-umas* (← *būtin-as*) : *vajalikk-us* (← *vajalik* 'būtinās')
5. *dažn-umas* (← *dažn-as*) : *sage-d-us* (← *sage*, *saged-a* 'dažnas')
6. *did-umas* (← *did-el-is*, *did-esn-is*) : *suur-us* (← *suur* 'didelis')
7. *išdid-umas* (← *išdid-us*) : *uhk-us* (← *uhke* 'išdidus')
8. *kvail-umas* (← *kvail-as*) : *rumal-us* (← *rumal* 'kvailas')
9. *patog-umas* (← *patog-us*) : *mugav-us* (← *mugav* 'patogus')
10. *populiar-umas* (← *populiar-us*) : *populaars-us* (← *populaarne*, *populaar-se* 'populiarus')
11. *saug-umas* (← *saug-us*) : *turvalis-us* (← *turvaline*, *turvalise* 'saugus')
12. *silpn-umas* (← *silpn-as*) : *nōrk-us* (← *nōrk* 'silpnas')
13. *stipr-umas* (← *stipr-us*) : *tugev-us* (← *tugev* 'stiprus')
14. *sunk-umas* (← *sunk-us*) : *rask-us* (← *raske* 'sunkus')
15. *turting-umas* (← *turting-as*) : *rikk-us* (← *rik-as* 'turtingas')
16. *tvirt-umas* (← *tvirt-as*) : *kindl-us* (← *kindel*, *kindl-a* 'tvirtas')
17. *vieš-umas* (← *vieš-as*) : *avalikk-us* (← *avalik* 'viešas')

7.2. Priesaginiai būdvardžiai

-anas, -a : -ne

1. *alk-anas*, *-a* (← *alk-is*) : *nālja-ne* (← *nālg*, *nālja* 'alkis')

-ētas, -a : -lik

1. *teis-ētas*, *-a* (← *teis-ē*) : *seadus-lik* (← *seadus*, *seaduse* 'teisē')

-ētas, -a : -line

1. *saul-ētas*, *-a* (← *saul-ē*) : *pāikese-line* (← *pāike*, *pāikese* 'saulē')

-ētas, -a : -ne

1. *dulk-ētas, -a* (← *dulk-ē*) : *tolmu-ne* (← *tolm, tolmu* ‘dulkē’)

-ingas, -a : -kas

1. *juok-ingas, -a* (← *juok-as*) : *nalja-kas* (← *nali, nalja* ‘juokas’)
2. *prot-ingas, -a* (← *prot-as*) : *aru-kas* (← *aru, aru* ‘protas’)
3. *saik-ingas, -a* (← *saik-as*) : *mõõdu-kas* (← *mõõt, mõõdu* ‘saikas’)
4. *sèkm-ingas, -a* (← *sèkm-ē*) : *edu-kas* (← *edu, edu* ‘sèkmē’)
5. *talent-ingas, -a* (← *talent-as*) : *ande-kas* (← *anne, ande* ‘talentas’)

-ingas, -a : -lik

1. *būd-ingas, -a* (← *būd-as*) : *iseloomu-lik* (← *iseloom, iseloomu* ‘būdas’)
2. *gēd-ingas, -a* (← *gēd-a*) : *piin-lik* (← *piin, piina* ‘gēda’)
3. *laim-ingas, -a* (← *laim-ē*) : *õnne-lik* (← *õnn, õnne* ‘laimē’)
4. *naud-ingas, -a* (← *naud-a*) : *kasu-lik* (← *kasu, kasu* ‘nauda’)
5. *pavoj-ingas, -a* (← *pavoj-us*) : *oht-lik* (← *oht, ohu* ‘pavojus’)
6. *relig-ingas, -a* (← *relig-ij-a*) : *usk-lik* (← *usk, usu* ‘religija’)
7. *tvark-ingas, -a* (← *tvark-a*) : *korra-lik* (← *kord, korra* ‘tvarka’)
8. *vert-ingas, -a* (← *vert-ē*) : *väärtus-lik* (← *väärtus, väärtuse* ‘vertē’)
9. *žal-ingas, -a* (← *žal-a*) : *kahju-lik* (← *kahju, kahju* ‘žala’)

-ingas, -a : -line

1. *gal-ingas, -a* (← *gal-i-a*) : *jõu-line* (← *jõud, jõu* ‘galia’)
2. *nerv-ingas, -a* (← *nerv-as, -ai*) : *närvi-line* (← *närv, närvi* ‘nervas’)

-ingas, -a : -ne

1. *audr-ingas, -a* (← *audr-a*) : *tormi-ne* (← *torm, tormi* ‘audra’)
2. *liet-ingas, -a* (← *liet-us*) : *vihma-ne* (← *vihm, vihma* ‘lietus’)
3. *mad-ingas, -a* (← *mad-a*) : *mood-ne* (← *mood, moe* ‘mada’)
4. *nuod-ingas, -a* (← *nuod-as, -ai*) : *mürgi-ne* (← *mürk, mürgi* ‘nuodas’)
5. *snieg-ingas, -a* (← *snieg-as*) : *lumi-ne* (← *lumi, lume* ‘sniegas’)
6. *sult-ingas, -a* (← *sult-ys*) : *mahla-ne* (← *mahl, mahla* ‘sultys’)

ne-...-ingas, -a : -tu

1. *ne-laim-ingas, -a* ← *laim-ingas* (← *laim-ē*) : *õnne-tu* (← *õnn, õnne* 'laimē')
2. *ne-pavoj-ingas, -a* ← *pavoj-ingas* (← *pavoj-us*) : *ohu-tu* (← *oht, ohu* 'pavojus')
3. *ne-reikšm-ingas, -a* ← *reikšm-ingas* (← *reikšm-ē*) : *tähtsuse-tu* (← *tähtsus, tähtsuse* 'reikšmē')
4. *ne-rūpest-ingas, -a* ← *rūpest-ingas* (← *rūpest-is*) : *mure-tu* (← *mure, mure* 'rūpestis')

-inis, -ē : -lik

1. *asmen-inis, -ē* (← *asmuo, asmen-s*) : *isik-lik* (← *isik, isiku* 'asmuo')
2. *gamt-inis, -ē* (← *gamt-a*) : *loodus-lik* (← *loodus, looduse* 'gamta')
3. *moksl-inis, -ē* (← *moksl-as*) : *teadus-lik* (← *teadus, teaduse* 'moksas')
4. *sport-inis, -ē* (← *sport-as*) : *sport-lik* (← *sport, spordi* 'sportas')
5. *taut-inis, -ē* (← *taut-a*) : *rahvus-lik* (← *rahvus, rahvuse* 'tauta')
6. *valstyb-inis, -ē* (← *valstyb-ē*) : *riik-lik* (← *riik, riigi* 'valstybē')
7. *viet-inis, -ē* (← *viet-a*) : *koha-lik* (← *koht, koha* 'vieta')
8. *visuomen-inis, -ē* (← *visuomen-ē*) : *ühiskond-lik* (← *ühiskond, ühiskonna* 'visuomenē')

-inis, -ē : -line

1. *dal-inis, -ē* (← *dal-is*) : *osa-line* (← *osa, osa* 'dalis')
2. *istor-inis, -ē* (← *istor-ij-a*) : *ajaloo-line* (← *ajalugu, ajaloo* 'istorija')
3. *kar-inis, -ē* (← *kar-as*) : *sõja-line* (← *sõda, sõja* 'karas')
4. *muzik-inis, -ē* (← *muzik-a*) : *muusika-line* (← *muusika, muusika* 'muzika')
5. *pinig-inis, -ē* (← *pinig-as, -ai*) : *raha-line* (← *raha, raha* 'pinigai')
6. *princip-inis, -ē* (← *princip-as*) : *põhimõtte-line* (← *põhimõte, põhimõtte* 'principas')
7. *santyk-inis, -ē* (← *santyk-iai*) : *suhte-line* (← *suhe, suhte* 'santykiai')
8. *tradic-inis, -ē* (← *tradic-ij-a*) : *traditsiooni-line* (← *traditsioon, traditsiooni* 'tradicija')
9. *vard-inis, -ē* (← *vard-as*) : *nime-line* (← *nimi, nime* 'vardas')
10. *žod-inis, -ē* (← *žod-is*) : *suu-line* (← *suu, suu* 'burna')

-inis, -ē : -ne

1. *auks-inis, -ē* (← *auks-as*) : *kuld-ne* (← *kuld, kulla* 'auksas')
2. *dien-inis, -ē* (← *dien-a*) : *päeva-ne* (← *päev, päeva* 'diena')
3. *dvas-inis, -ē* (← *dvas-ia*) : *vaim-ne* (← *vaim, vaimu* 'dvasia')
4. *litr-inis, -ē* (← *litr-as*) : *liitri-ne* (← *liiter, liitri* 'litrās')

5. *medviln-inis, -ē* (← *medviln-ē*) : *puuvilla-ne* (← *puuvill, puuvilla* ‘medvilnē’)
6. *metr-inis, -ē* (← *metr-as*) : *meetri-ne* (← *meeter, meetri* ‘metras’)
7. *moral-inis, -ē* (← *moral-ē*) : *moraal-ne* (← *moraal, morali* ‘moralē’)
8. *nam-inis, -ē* (← *nam-ai*) : *kodu-ne* (← *kodu, kodu* ‘namai’)
9. *ryt-inis, -ē* (← *ryt-as*) : *hommiku-ne* (← *hommik, hommiku* ‘rytas’)
10. *ruden-inis, -ē* (← *ruduo, ruden-s*) : *sūgise-ne* (← *sūgis, sūgise* ‘ruduo’)
11. *vakar-inis, -ē* (← *vakar-as*) : *õhtu-ne* (← *õhtu, õhtu* ‘vakaras’)
12. *vasar-inis, -ē* (← *vasar-a*) : *suvi-ne* (← *suvi, suve* ‘vasara’)
13. *ziem-inis, -ē* (← *ziem-a*) : *talvi-ne* (← *talv, talve* ‘žiema’)

-iškas, -a : -lik

1. *dalyk-iškas, -a* (← *dalyk-as*) : *asja-lik* (← *asi, asja* ‘dalykas’)
2. *draug-iškas, -a* (← *draug-as*) : *sõbra-lik* (← *sõber, sõbra* ‘draugas’)
3. *optimist-iškas, -a* (← *optimist-as*) : *optimist-lik* (← *optimist, optimisti* ‘optimistas’)
4. *sport-iškas, -a* (← *sport-as*) : *sport-lik* (← *sport, spordi* ‘sportas’)
5. *švent-iškas, -a* (← *švent-ē*) : *pidu-lik* (← *pidu, peo* ‘šventē’)
6. *vis-iškas, -a* (← *vis-as*) : *tāie-lik* (← *tāis, tāie* ‘visas’)

-iškas, -a : -line

1. *kūryb-iškas, -a* (← *kūryb-a*) : *loomingu-line* (← *looming, lomingu* ‘kūryba’)
2. *tip-iškas, -a* (← *tip-as*) : *tüüpi-line* (← *tüüp, tüübi* ‘tipas’)

-iškas, -a : -ne

1. *pavasari-iškas, -a* (← *pavasari-is*) : *kevadī-ne* (← *kevad, kevade* ‘pavasaris’)
2. *ruden-iškas, -a* (← *ruduo, ruden-s*) : *sūgise-ne* (← *sūgis, sūgise* ‘ruduo’)
3. *vasari-iškas, -a* (← *vasari-a*) : *suvi-ne* (← *suvi, suve* ‘vasara’)
4. *ziem-iškas, -a* (← *ziem-a*) : *talvi-ne* (← *talv, talve* ‘žiema’)

be...-iškas, -a : -tu

1. *be-tarp-iškas, -a* (← *tarp-as*) : *vahe-tu* (← *vahe, vahe* ‘tarpas’)

-onis, -ē : -ne

1. *viln-onis, -ē* (← *viln-a*) : *villa-ne* (← *vill, villa* ‘vilna’)

-otas, -a : -line

1. *spalv-otas, -a* (← *spalv-a*) : *vārvi-line* (← *vārv, vārvi* ‘spalva’)

-uistas, -a : -ne

1. *mieg-uistas, -a* (← *miegas*) : *uni-ne* (← *uni, une* ‘miegas’)

-uotas, -a : -line

1. *dryž-uotas, -a* (← *dryž-is*) : *triibu-line* (← *triip, triibu* ‘dryžis’)
2. *lang-uotas, -a* (← *lang-as*) : *ruudu-line* (← *ruut, ruudu* ‘kvadratas, langelis’)
3. *tašk-uotas, -a* (← *tašk-as*) : *tāpi-line* (← *tāpp, tāpi* ‘taškas’)
4. *termin-uotas, -a* (← *termin-as*) : *tāhtaja-line* (← *tāhtaeg, tāhtaja* ‘terminas’)

-uotas, -a : -ne

1. *debes-uotas, -a* (← *debes-is*) : *pilvi-ne* (← *pilv, pilve* ‘debesis’)
2. *krauj-uotas, -a* (← *krauj-as*) : *veri-ne* (← *veri, vere* ‘kraujas’)
3. *plauk-uotas, -a* (← *plauk-as, -ai*) : *karva-ne* (← *karv, karva* ‘plaukas’)
4. *rieбал-uotas, -a* (← *rieбал-as*) : *rasva-ne* (← *rasv, rasva* ‘rieбалas’)
5. *snieg-uotas, -a* (← *snieg-as*) : *lumi-ne* (← *lumi, lume* ‘sniegas’)
6. *vēj-uotas, -a* (← *vēj-as*) : *tuuli-ne* (← *tuul, tuule* ‘vējas’)

7.3. Priesaginiai veiksmažodžiai

-ēti : -ne-

1. *blog-ēti* (← *blog-as*) : *halve-ne-ma* (← *halb, halva; halve-m* ‘blogas’)
2. *(pa-)did-ēti* (← *did-el-is, did-esn-is*) : *suure-ne-ma* (← *suur, suure* ‘didelis’)
3. *stipr-ēti* (← *stipr-us*) : *tugev-ne-ma* (← *tugev, tugeva* ‘stiprus’)

-ēti : -sta-

1. *(pa-)žym-ēti* (← *žymē*) : *tāhi-sta-ma* (← *tāht, tāhe* ‘raidē’)

-ēti : -u-

1. *(pa-, iš-)aišk-ēti* (← *aišk-us*) : *selg-u-ma* (← *selge, selge* ‘aiškus’)

-inēti : -le-

1. *(ap-)žiūr-inēti* (← *žiūr-ēti*) : *vaat-le-ma* (← *vaata-ma* ‘žiūrēti’)

-inti : -da-

1. *stipr-inti* (← *stipr-us*) : *tugev-da-ma* (← *tugev*, *tugeva* 'stiprus')

-inti : -nda-

1. *(pa-)did-inti* (← *did-el-is*, *did-esn-is*) : *suure-nda-ma* (← *suur*, *suure* 'didelis')
2. *(pa-)greit-inti* (← *greit-as*) : *kiire-nda-ma* (← *kiire*, *kiire* 'greitas')
3. *plat-inti* (← *plat-us*) : *laie-nda-ma* (← *lai*, *laia* 'platus')

-inti : -ne-

1. *(at-si-)laisv-inti* (← *laisv-as*) : *vaba-ne-ma* (← *vaba*, *vaba* 'laisvas')

-inti : -sta-

1. *graz-inti* (← *graz-us*) : *kauni-sta-ma* (← *kaunis*, *kauni* 'grazus')
2. *(i-)form-inti* (← *form-a*) : *vormi-sta-ma* (← *vorm*, *vormi* 'forma')
3. *(pa-)vies-inti* (← *vies-as*) : *avaliku-sta-ma* (← *avalik*, *avaliku* 'viesas')

-inti : -t-

1. *les-inti* (← *les-ti*) : *söö-t-ma* (← *söö-ma* 'lesti')

-inti : -ta-

1. *aug-inti* (← *aug-ti*) : *kasva-ta-ma* (← *kasva-ma* 'augti')
2. *deg-inti* (← *deg-ti*) : *põle-ta-ma* (← *põle-ma* 'degti')
3. *ges-inti* (← *ges-ti*) : *kustu-ta-ma* (← *kustu-ma* 'gesti')
4. *(i-si-)sõmon-inti* (← *sõmon-ē*) : *teadvus-ta-ma* (← *teadvus* 'sõmonē')
5. *(pa-)aišk-inti* (← *aišk-us*) : *selgi-ta-ma* (← *selge*, *selge* 'aiškus')
6. *(pa-)sod-inti* (← *sēsti*) : *istu-ta-ma* (← *istu-ma* 'sēsti')
7. *(su-)deg-inti* (← *deg-ti*) : *maha põle-ta-ma* (← *põle-ma* 'degti')
8. *sveik-inti* (← *sveik-as*) : *tervi-ta-ma* (← *terve*, *terve* 'sveikas')
9. *tirp-inti* (← *tirp-ti*) : *sula-ta-ma* (← *sula-ma* 'tirpti')

-yti : -ne-

1. *dal-yti(-s)* (← *dal-is*) : *jagu-ne-ma* (← *jagu*, *jao* 'dalis')
2. *gēd-yti(-s)* (← *gēd-a*) : *hābe-ne-ma* (*hābi*, *hābi* 'gēda')

-yti : -sta-

1. (su-)tvark-yti (← tvark-a) : korra-sta-ma (← kord, korra 'tvarka')

-yti : -ta-

1. (nu-)nuod-yti (← nuod-as, -ai) : mürgi-ta-ma (← mürk, mürgi 'nuodas, nuodai')
2. (pa-)dal-yti (← dal-is) : jao-ta-ma (← jagu, jao 'dalis')

-oti : -da-

1. plèt-oti (← plèsti) : aren-da-ma (← arene-ma 'plèsti')

-oti : -du-

1. (ap-si-)rib-oti (← riba) : piir-du-ma (← piir, piiri 'riba')

-oti : -sta-

1. pasak-oti (← pasak-a) : jutu-sta-ma (← jutt, jutu 'pasakojimas, pokalbis')
2. (su-)žal-oti (← žal-a) : viga-sta-ma (← viga, vea 'klaida, sužalojimas')
3. žal-oti (← žal-a) : kahju-sta-ma (← kahju, kahju 'žala')

-oti : -ta-

1. (j-)pareig-oti (← pareig-a) : kohus-ta-ma (← kohus, kohuse 'pareiga')
2. naud-oti (← naud-a) : kasu-ta-ma (← kasu, kasu 'nauda')

-uoti : -nda-

1. form-uoti (← form-a) : kuju-nda-ma (← kuju, kuju 'forma')
2. plan-uoti (← plan-as) : kava-nda-ma (← kava, kava 'planas')

-uoti : -ta-

1. akcent-uoti (← akcent-as) : rõhu-ta-ma (← rõhk, rõhu 'akcentas')
2. (ap-)skaiči-uoti (← skaiči-us) : arvu-ta-ma (← arv, arvu 'skaičius')
3. bals-uoti (← bals-as) : hääle-ta-ma (← hää, hääle 'balsas')
4. moj-uoti (← moti) : lehvi-ta-ma (← lehvi-ma 'moti')
5. vaizd-uoti (← vaizd-as) : kuju-ta-ma (← kuju, kuju 'pavidalas; forma; atvaizdas')

-uotĩ : -tse-

1. *plan-uotĩ* (← *plan-as*) : *kava-tse-ma* (← *kava***a**, *kava* ‘planas’)

-uotĩ : -sta-

1. *finans-uotĩ* (← *finans-ai*) : *raha-sta-ma* (← *raha*, *raha* ‘pinigai’)
2. *prakait-uotĩ* (← *prakait-as*) : *higi-sta-ma* (← *higi*, *higi* ‘prakaitas’)